

รายงานสรุปผล การดำเนินงานตาม แผนแม่บทการบริหาร จัดการแร่ ฉบับที่ 2

ระยะครึ่งแผน

คณะกรรมการนโยบาย
บริหารจัดการแร่แห่งชาติ

คำนำ

แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ จัดทำขึ้นภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อเป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการแร่ของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ และประชาชนอย่างยั่งยืน ภายใต้ดุลยภาพในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนอย่างรอบด้าน ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ระยะครึ่งแผน) เป็นการดำเนินการของคณะอนุกรรมการด้านกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผล ภายใต้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ที่ได้ดำเนินการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามตัวชี้วัด และกิจกรรมภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ของหน่วยงานรับผิดชอบหลักและสนับสนุน และศึกษาปัญหาอุปสรรค ตลอดจนจัดทำข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ เพื่อปรับปรุงการดำเนินการและขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ระยะเวลาถัดไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ระยะครึ่งแผน) ขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ให้ความร่วมมือในการรายงานผลการดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้รายงานการติดตามประเมินผลแผนแม่บทฯ มีข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นข้อมูลในการสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัด ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การบริหารจัดการแร่ของประเทศเป็นไปด้วยความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้ดุลยภาพแบบองค์รวมในทุกมิติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนต่อไป

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ.....	๑ - ๑
๑.๑ หลักการเหตุผล.....	๑ - ๑
๑.๒ วัตถุประสงค์.....	๑ - ๒
๑.๓ ระยะเวลา และกระบวนการดำเนินงาน.....	๑ - ๒
๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๑ - ๓
บทที่ ๒ สรุปสาระสำคัญของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒	๒ - ๑
๒.๑ วัตถุประสงค์.....	๒ - ๑
๒.๒ วิสัยทัศน์.....	๒ - ๑
๒.๓ เป้าหมาย.....	๒ - ๒
๒.๔ แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒	๒ - ๓
๒.๕ การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒	๒ - ๑๘
๒.๖ การขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติ.....	๒ - ๑๙
บทที่ ๓ ผลการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ฉบับที่ ๒ ระยะเวลาครั้งแผน.....	๓ - ๑
๓.๑ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่.....	๓ - ๔
๓.๒ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรร ผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่.....	๓ - ๑๕
๓.๓ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม และการใช้ประโยชน์จากแร่.....	๓ - ๓๒
๓.๔ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วม ภาคประชาชน.....	๓ - ๔๙
บทที่ ๔ สรุปผลการดำเนินการ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะจากการติดตามและประเมินผล แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒.....	๔ - ๑
๔.๑ ความสำเร็จของเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒	๔ - ๒
๔.๒ ปัญหา/อุปสรรค	๔ - ๓
๔.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน.....	๔ - ๓

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ ๑ แสดงการประเมินแนวโน้มความสำเร็จของตัวชี้วัดภายใต้แผนแม่บทฯ ที่ระยะครึ่งแผน..... ๓ - ๓

สารบัญตาราง

ตารางที่ ๑	สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนา ของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒.....	๒ - ๘
ตารางที่ ๒	แสดงข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ระยะครึ่งแผน.....	๓ - ๑
ตารางที่ ๓	ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแนวทางการพัฒนา ด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่.....	๓ - ๘
ตารางที่ ๔	ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนา ด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์ จากการใช้ทรัพยากรแร่.....	๓ - ๒๐
ตารางที่ ๕	ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนา ด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ ประโยชน์จากแร่	๓ - ๒๙
ตารางที่ ๖	ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนา ด้านที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน.....	๓ - ๓๖

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เสนอยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การบริหารจัดการแร่เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้ดุลยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และ กำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ นโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ รวมถึงเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๖ เห็นชอบแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเป็นต้นไป

คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ เพื่อเป็นกรอบในการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ในช่วงระยะ ๕ ปี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อยอดการปฏิรูปกลไกการบริหารจัดการแร่ และพัฒนากอบนโยบายการบริหารจัดการแร่ ในภาพรวมของประเทศอย่างต่อเนื่องให้มีความชัดเจนทั้งเชิงพื้นที่และรายชนิดแร่ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่วัตถุดิบแร่ และเชื่อมโยงกับแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ภายใต้ดุลยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน พัฒนากลไกการปฏิบัติภายใต้การบริหารจัดการแร่ของประเทศในทิศทางเดียวกันลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ สร้างความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นต่อภาคการลงทุนและภาคอุตสาหกรรม ลดและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคมต่อการบริหารจัดการแร่ พัฒนาระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ องค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการแร่ เพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่ รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงกับการพัฒนาภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ เป็นหลัก และให้มีกลไกในการป้องกัน กำกับดูแล เยียวยา และฟื้นฟูปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน อันเนื่องมาจากการพัฒนาทรัพยากรแร่ขึ้นมาใช้ประโยชน์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งแร่สู่ชุมชนโดยตรงและทั่วถึง และการทำเหมืองแร่ตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาจำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่ และแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

โดยแต่ละด้านได้กำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกิจกรรมหลักรองรับเอาไว้โดยแยกกันตามแต่ละเป้าประสงค์ และตัวชี้วัดอย่างชัดเจน ซึ่งคณะกรรมการด้านกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลกำหนดกรอบการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ เพื่อให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และบรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวทาง/มาตรการรายแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ การติดตามประเมินผลความสำเร็จตามเป้าหมายภาพรวมทั้ง ๕ เป้าหมายของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ และส่วนที่ ๒ การติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัดและกิจกรรมหลักทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามแนวทางการพัฒนาทั้ง ๔ ด้าน มีกรอบเวลาในการติดตามความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของการดำเนินการทุก ๖ เดือน หรือปีละ ๒ ครั้ง คือ ตุลาคม - มีนาคม และเมษายน - กันยายน และให้จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ โดยแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะครึ่งแผนและสิ้นสุดแผน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติต่อไป

กรมทรัพยากรธรณีในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการด้านกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลได้ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๒ และการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักและสนับสนุน เพื่อจัดทำเป็น (ร่าง) รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ระยะครึ่ง และรายงานผลการติดตามและประเมินผล พร้อมความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการฯ เพื่อปรับปรุงการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ในระยะต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ในระยะ ๓ ปี หลังการประกาศใช้แผนแม่บทฯ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ปัจจุบัน)
๒. เพื่อรายงานผลการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ และจัดทำข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

๑.๓ ระยะเวลา และกระบวนการดำเนินงาน

การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ มีวิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ศึกษารายละเอียดสาระสำคัญของแผนแม่บทฯ
๒. ทำหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้รับทราบข้อมูลกิจกรรมหลักและจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแบบติดตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของแผนแม่บทฯ
๓. รวบรวมผลการดำเนินงาน ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดซึ่งได้กำหนดให้รายงานทุก ๖ เดือน ตามปฏิทินงบประมาณของแต่ละหน่วยงาน

๔. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำรายงาน หากผลการดำเนินงานบางกิจกรรมไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ หน่วยงานที่รับผิดชอบการรายงานดังกล่าวต้องมาชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมให้คณะกรรมการด้านกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลทราบ

๕. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน ๒ ระยะ คือ ระยะครึ่งแผน และสิ้นสุดแผน

๖. จัดประชุมคณะกรรมการด้านกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผล คณะอนุกรรมการนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ เพื่อรับทราบผลการดำเนินงาน

๗. เผยแพร่ผลการติดตามประเมินผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชนทราบ

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ระยะครึ่งแผน จะทำให้ทราบความก้าวหน้าผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคในการนำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

บทที่ ๒

สรุปสาระสำคัญของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒

๒.๑ วัตถุประสงค์

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) กำหนดทิศทางและเป้าหมายในช่วงระยะเริ่มต้น ๕ ปีแรกจนถึงระยะ ๑๐ ปี โดยมุ่งเน้นที่การปฏิรูปและสร้างฐานความมั่นคงของกลไกการบริหารจัดการแร่และวางพื้นฐานกรอบนโยบายการบริหารจัดการแร่ของประเทศอย่างต่อเนื่อง ให้มีความชัดเจน ทั้งเชิงพื้นที่และรายชนิดแร่ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ รวมทั้งสร้างกลไกการปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน ลดการใช้ดุลพินิจ สร้างความเชื่อมั่นต่อภาคการลงทุนและภาคอุตสาหกรรม ลดและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคม เพื่อสร้างฐานการพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีฐานข้อมูลองค์ความรู้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการแร่ มีการเข้าถึงทรัพยากรแร่อย่างเป็นธรรม และมีการพัฒนาแร่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ต่อยอดจากแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ฉบับแรกไว้ ดังนี้

๑) เพื่อต่อยอดการปฏิรูปกลไกการบริหารจัดการแร่ และพัฒนารอบนโยบายการบริหารจัดการแร่ในภาพรวมของประเทศอย่างต่อเนื่อง ให้มีความชัดเจนทั้งเชิงพื้นที่และรายชนิดแร่ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่วัตถุดิบแร่ และเชื่อมโยงกับแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ภายใต้ดุลยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน

๒) เพื่อพัฒนาการปฏิบัติภายใต้การบริหารจัดการแร่ของประเทศในทิศทางเดียวกัน ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ สร้างความโปร่งใสและเชื่อมั่นต่อภาคการลงทุนและภาคอุตสาหกรรม ลดและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคมต่อการบริหารจัดการแร่

๓) เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ องค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการแร่ เพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านวัตถุดิบแร่ รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงกับการพัฒนาภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศเป็นหลัก

๔) เพื่อให้มีกลไกในการป้องกัน กำกับดูแล เยียวยา และฟื้นฟูปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน อันเนื่องมาจากการพัฒนาทรัพยากรแร่ขึ้นมาใช้ประโยชน์ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งแร่สู่ชุมชนโดยตรงและทั่วถึง และการทำเหมืองแร่ตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๒ วิสัยทัศน์

ต่อยอดการปฏิรูปการบริหารจัดการแร่ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ประชาชนเข้าใจและมีส่วนร่วม และส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมเพื่อนำทรัพยากรแร่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างยั่งยืน

๒.๓ เป้าหมาย

๑) มีบัญชีทรัพยากรแร่ที่สมบูรณ์เพื่อเป็นฐานสำหรับการบริหารจัดการ โดยการสำรวจ จัดทำฐานข้อมูลธรณีวิทยาแหล่งแร่พื้นที่ทั่วประเทศ พื้นที่ศักยภาพแร่ การจำแนกเขตพื้นที่ศักยภาพแร่ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมืองของประเทศ การประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละพื้นที่ การประเมินสถานการณ์และพิจารณาขีดจำกัด รวมทั้งความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการทำเหมือง ในภาพรวมให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองบนหลักพื้นฐานศักยภาพแร่และการอนุรักษ์การใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อย่างเหมาะสมและยั่งยืน โดยจะต้องมีความสำเร็จในการจัดทำและรวบรวม ข้อมูลด้านแร่ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย เช่น ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานแร่ ปริมาณแร่คงคลัง ปริมาณแร่สำรอง แหล่งวัตถุดิบแร่ที่สำคัญทั้งในประเทศและต่างประเทศ และประเด็นสถานการณ์เร่งด่วน ด้านทรัพยากรแร่ รวมทั้งมีการสำรวจพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศและจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ ที่มีมาตรฐานภายในปีสิ้นสุดแผน

๒) มีการกำหนดนโยบายบริหารจัดการแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมุ่งเน้นพื้นที่หรือแร่ศักยภาพเป้าหมายที่สำคัญ โดยต้องมีการจัดทำเป็นนโยบายหรือแนวทางบริหารจัดการกลุ่มแร่เศรษฐกิจ หรือรายชนิดแร่ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ที่มีความเฉพาะและเหมาะสมกับชนิดแร่ นั้น ๆ และคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก รวมถึงการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเหมืองแร่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงภาวะวิกฤติและทิศทางใหม่ในอนาคต

๓) มีกลไกการกำกับ ดูแล และอำนวยความสะดวก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์แร่ อาทิ ระบบการอนุมัติ อนุญาตที่โปร่งใส ระบบจัดสรรผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม ระบบกำกับ ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น โดยจะต้องเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้ม ในอนาคต เกิดการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพและ โปร่งใส มีจำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแลและ การเฝ้าระวังของการทำเหมืองที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการจัดการเรื่องร้องเรียน ให้ได้รับการติดตามแก้ไขปัญหาย่างเป็นระบบและตรวจสอบได้

๔) ประเทศมีฐานวัตถุดิบด้านแร่ที่มั่นคงอย่างต่อเนื่อง ด้วยการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมา ใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศภายใต้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียน และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่โดยต้องเกิดการนำของเสีย (waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถาน ประกอบการกลุ่มเป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น เกิดวิธีการทางปฏิบัติที่ดี (Best practice)

ในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ และด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมทั้งบูรณาการการวิจัยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาด้านวัสดุผสม วัสดุทดแทนแร่ที่มีกระบวนการผลิตที่ประเทศขาดศักยภาพ และแร่ที่มีการผลิตส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมเพื่อสร้างทางเลือกใหม่ให้อุตสาหกรรมพร้อมกับแก้ปัญหาผลกระทบ ควบคู่ไปกับการวิจัยความต้องการของตลาดและความต้องการหรือการแก้ไขจุดอ่อนของการผลิตวัตถุดิบแร่ให้สอดคล้องกัน ส่งเสริมให้งานวิจัยด้านแร่ที่มีศักยภาพไปสู่การผลิตเชิงอุตสาหกรรมทั้งสนับสนุนตลาดเดิม และพัฒนาตลาดใหม่เพื่อให้เกิดการบริหารที่สมดุลตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นให้เกิดวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนและด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมือง เพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชนเพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การพัฒนาแหล่งแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

๕) มุ่งเน้นให้เกิดการสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักต่อภาคประชาสังคม (ประชาชนโดยทั่วไป) ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศเพิ่มมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นให้ชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน รวมทั้งมีความยินดีที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ และการเฝ้าระวังผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่ต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประชาชนมากขึ้น โดยจะต้องเกิดการความสำเร็จของการสนับสนุนการยกระดับให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ในแต่ละขั้นตอนโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบด้าน เกิดการพัฒนาทั่วโลกในการประชาสัมพันธ์อย่างมีทิศทางและเอกภาพ โดยมีการจัดทำเป็นแผนการดำเนินการสื่อสารที่ชัดเจน เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม โดยอาศัยเครือข่ายพันธมิตร และการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่แก่ประชาชนทุกระดับในระยะยาว

๒.๔ แนวทางการพัฒนาในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒

แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ ๔ ด้าน ได้แก่

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
<p>๑. ประเทศไทยมีบัญชีทรัพยากรแร่และข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานสำหรับการบริหารจัดการแร่ โดยเฉพาะในชนิดแร่เป้าหมายที่สำคัญ ที่มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง</p>	<p>๑. ร้อยละของความสำเร็จในการจัดทำข้อมูลด้านแร่ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย เช่น ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานแร่ ปริมาณแร่คงคลัง ปริมาณแร่สำรอง แหล่งวัตถุดิบแร่ที่สำคัญในต่างประเทศ และประเด็นสถานการณ์เร่งด่วนด้านทรัพยากรแร่ เป็นต้น ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>
<p>๒. เกิดการลงทุนเพื่อสำรวจทรัพยากรแร่เป้าหมายที่สำคัญต่อการปฏิรูปอุตสาหกรรมยุคใหม่ของประเทศมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นพื้นที่ศักยภาพแร่ที่สามารถตอบสนองความต้องการใช้วัตถุดิบแร่ตามทิศทางการพัฒนาประเทศ</p>	<p>๒. ร้อยละของพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศ ได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่ และจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>
<p>๓. มีการกำหนดนโยบายบริหารจัดการแร่ที่มีความเฉพาะและเหมาะสมกับแต่ละชนิดแร่หรือแต่ละพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) รวมถึงการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเหมืองแร่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงภาวะวิกฤติและทิศทางการพัฒนาในอนาคต</p>	<p>๓. จำนวนนโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรม ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่องภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>

**แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรร
ผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่**

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
๑. มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากลไกการอนุญาตที่โปร่งใส รวดเร็ว และมีระบบกำกับติดตาม ตรวจสอบการประกอบกิจการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงกระบวนการมีส่วนร่วม	๑. ร้อยละความสำเร็จของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ได้รับการทบทวนและปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตตามเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ ๑๐๐ จากเป้าหมายทั้งสิ้น ๒๐ เรื่อง ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
	๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการปรับปรุงกลไกการอนุมัติอนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
	๓. จำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมืองที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ จำนวน ๕ เรื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
	๔. ร้อยละความสำเร็จของเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการและติดตามแก้ไขปัญหา ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
	๕. ร้อยละของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๒. มีการปรับปรุงระบบจัดสรรและใช้ผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งแร่อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการในการป้องกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนในระดับท้องถิ่น	๖. มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบ และพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนไม่น้อยกว่า ๓ กรณีตัวอย่าง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

**แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม
และการใช้ประโยชน์จากแร่**

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
<p>๑. เกิดการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มีฐานวัตถุดิบด้านแร่ที่มั่นคงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียน และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่</p>	<p>๑. ร้อยละของของเสีย (waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมาย ที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p> <p>๒. มีแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) ในการประยุกต์ ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ๑) ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ ๒) ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ ๓) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ไม่น้อยกว่า ๒ แนวทาง ในแต่ละด้านภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p> <p>๓. จำนวนผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่ หรือวัสดุทดแทนแร่ หรือแร่ทดแทน จำนวน ๕ ผลงาน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>
<p>๒. มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ประโยชน์จากพื้นที่การทำเหมืองทั้งในระหว่างการทำเหมือง และภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด การป้องกันและลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชนเพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การอยู่ร่วมกันของการพัฒนาแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน</p>	<p>๔. มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมืองไม่น้อยกว่า ๒ กรณี ตัวอย่างในแต่ละด้านภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p> <p>๕. จำนวนพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง ๕ พื้นที่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>
<p>๓. ผู้ประกอบการด้านแร่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้สถานประกอบการดำเนินกิจการที่มีมาตรฐานด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน</p>	<p>๖. ร้อยละของความสำเร็จในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม	กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่							
๑. ร้อยละของความสำเร็จในการจัดทำข้อมูลด้านแร่ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย เช่น ข้อมูลอุปสงค์ และอุปทานแร่ ปริมาณแร่คงคลัง ปริมาณแร่สำรอง แหล่งวัตถุดิบแร่ที่สำคัญในต่างประเทศ และประเด็นสถานการณ์เร่งด่วนด้านทรัพยากรแร่ เป็นต้น ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๕	๔๕	๗๐	๘๕	๑๐๐	๑๐๐	<p>๑.๑ ศึกษาวิเคราะห์เพื่อออกแบบระบบสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจระดับนโยบายตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า พร้อมทั้งเทคโนโลยีสนับสนุนที่จำเป็นพัฒนาวิธีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) ในปีแรกของแผน และดำเนินการเพื่อนำไปสู่การเป็น One Map ทั้งหน่วยงาน ด้านความมั่นคงทางทหาร หน่วยงานที่ดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ลุ่มน้ำ การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม การบริหารจัดการน้ำ การอนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่ป่า การดูแลพื้นที่สงวนหวงห้าม เป็นต้น</p> <p>๑.๒ ศึกษาวิเคราะห์สารสนเทศรวมถึงการปรับปรุงกระบวนการที่จำเป็นต่อการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง และการบริหารจัดการแร่เชิงนโยบายโดยดำเนินการ ในปีแรกของแผน เช่น การทบทวนรายการข้อมูลสารสนเทศ การปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินเพื่อกำหนดเขตแหล่งแร่ เพื่อการทำเหมืองหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์พื้นที่และสภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ในปัจจุบัน การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ เป็นต้น และเร่งรัดการรวบรวมสารสนเทศของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนเข้ามา ในระบบร่วมกับระบบสารสนเทศที่ได้จัดทำขึ้นในการ คาดการณ์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่จะกระทบ ต่อระบบการบริหารจัดการแร่เพื่อลดความซ้ำซ้อน และ สะดวกต่อการใช้</p>

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม	กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่							
							๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการแสวงหาแหล่งวัตถุดิบแร่ที่สำคัญจากต่างประเทศในชนิดแร่ที่มีความจำเป็น และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศ โดยการสร้างความร่วมมือและผลักดันภาคเอกชนให้สามารถแสวงหาแหล่งวัตถุดิบจากต่างประเทศ
๒. ร้อยละของพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่และจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัดภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๓๐.๗๕	๔๑.๘๑	๕๒.๘๘	๖๓.๙๔	๗๕	๗๕	๑.๔ เพิ่มอัตราการสำรวจและจำแนกแหล่งแร่โดยส่งเสริมการสำรวจในเขตสำหรับดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ และส่งเสริมให้ภาคเอกชนที่มีขีดความสามารถเข้ามาช่วยเป็นเครือข่ายการสำรวจด้วยการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ การสนับสนุนแหล่งทุนในการศึกษาวิจัยและสำรวจแร่ เพื่อให้ประเทศมีแผนที่ศักยภาพแร่ แหล่งแร่สำรอง การจำแนกเขตศักยภาพแร่ และบัญชีทรัพยากรแร่เพื่อการบริหารจัดการและเป็นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศ
							๑.๕ ศึกษาทบทวนแนวทางการกำหนดค่านิยามพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม ตามมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกำหนดวิธีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ตามค่านิยามดังกล่าวหรือวิธีการอื่นใดที่สามารถระบุขอบเขตของพื้นที่ตามค่านิยามที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้ในทางปฏิบัติภายในครั้งแรกของระยะเวลาตามแผนแม่บทฯ และนำมาปรับปรุงในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ต่อไป

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่							
							๑.๖ ปรับปรุงกลไกการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง โดยทำการศึกษาปัญหา อุปสรรค และประเมินความเป็นไปได้ ต่าง ๆ ภายในปีแรกของแผน เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการ แนวทาง หรือแรงจูงใจในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสำรวจแร่ ของภาคเอกชนที่เกิดผลเป็นรูปธรรมภายใน ๓ ปีแรกของแผน
๓. จำนวนนโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่สอดคล้องกับ ความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรม ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐							๑.๗ เตรียมความพร้อมและกำหนดแนวทางในการนำการประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) มาประยุกต์ใช้กับการบริหาร จัดการแร่ เมื่อกฎหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน สิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) มีผลบังคับใช้
							๑.๘ ศึกษาวิเคราะห์ Critical Raw Materials (CRM) เพื่อนำไปสู่ การกำหนดพื้นที่หรือรายชนิดแร่ที่สำคัญให้เกิดการกำหนด ปรับปรุง พัฒนานโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการแร่ โดย คำนึงถึงการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ในพื้นที่หรือชนิดแร่ที่จำเป็น
							๑.๙ จัดทำนโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพ เป้าหมายหรือรายชนิดแร่โดยคำนึงถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ วัตถุดิบแร่ และแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่							
							๑.๑๐ สนับสนุนและผลักดันให้มีการออกมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ทั้งในกระบวนการสำรวจ การทำเหมือง การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม โดยกำหนดชนิดแร่ ประเภทของกิจกรรม รวมทั้งเงื่อนไขในการส่งเสริมการลงทุนให้มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความจำเป็น ความต้องการใช้ประโยชน์ การส่งเสริมกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการดึงดูดการลงทุน เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่							
๑. ร้อยละความสำเร็จของกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ ได้รับการทบทวนและปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตตามเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ ๑๐๐ จากเป้าหมายทั้งสิ้น ๒๐ เรื่องตามขอบเขตที่กำหนด ในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๐	๒๕	๕๐	๗๕	๑๐๐	๑๐๐	๒.๑ วิเคราะห์รายละเอียดกระบวนการอนุญาตของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาและประเมินความเป็นไปได้ในการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาการอนุญาต กำกับดูแล การติดตามตรวจสอบการประกอบกิจการที่โปร่งใส สะดวก รวดเร็ว โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วม เช่น การพิจารณาอายุใบอนุญาตต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตประธานบัตรให้สอดคล้องกัน การให้สามารถดำเนินธุรกิจไปก่อนในระหว่างการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าจะปฏิบัติเสร็จการอนุญาต การใช้เอกสารหรือดำเนินกระบวนการบางส่วนร่วมกันระหว่างหน่วยงาน การพัฒนาระบบการยื่นคำขออนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบ One Stop Service เป็นต้น โดยดำเนินการศึกษาภายในปีแรกของแผน และนำไปสู่การขับเคลื่อนตามผลการศึกษา ในระยะเวลาที่เหลือของแผน

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่							
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรร ผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	- (๒ เรื่อง)	- (๓ เรื่อง)	๓๓ (๔ เรื่อง)	๖๗ (๕ เรื่อง)	๑๐๐ (๖ เรื่อง)	๑๐๐	<p>๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการขออนุญาตอาชญาบัตร ประทานบัตร การขอต่ออายุประทานบัตรและใบครอบครองแร่ โดยร่วมออกแบบกระบวนการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการจัดขั้นตอนการทำงานที่เกินความจำเป็น</p> <p>๒.๓ พัฒนากลไก และรูปแบบของการจัดสรรสิทธิใหม่ ๆ เพื่อทดลองและปรับเปลี่ยนให้ภาครัฐสามารถตอบสนองภาคส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ศึกษาการพัฒนาและทดลองใช้วิธีการประมูลการให้สัมปทานแหล่งแร่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ และเป็นธรรม</p> <p>๒.๔ ศึกษาวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการปรับปรุงสัดส่วนการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่แก่ท้องถิ่น ที่เป็นที่ตั้งของเหมืองโดยตรงให้มากขึ้น โดยดำเนินการศึกษา ให้ได้ข้อสรุปภายในปีแรกของแผนฯ เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในช่วงเวลาของแผนฯ รวมทั้งพัฒนากลไกการกำกับ ตรวจสอบการจัดสรรผลประโยชน์ให้ภาครัฐ ท้องถิ่น และชุมชนที่เหมาะสมและเป็นธรรมด้วยความโปร่งใส โดยการประยุกต์ใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศหรือดิจิทัล และให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะถึงการใช้ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เงินกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตอย่างต่อเนื่อง</p>

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่							
๓. จำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมืองที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ จำนวน ๕ เรื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑ ฐานข้อมูล	๑ ช่องทาง ๑ งาน info	๑ ฐานข้อมูล	๑ งาน		๕	<p>๒.๕ พัฒนาระบบการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เคร่งครัด ทันการณ์ สามารถที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว สามารถเยียวยา และฟื้นฟูปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทั้งอากาศยานไร้คนขับ ภาพถ่ายทางอากาศ เทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยี ๓ มิติในการกำกับดูแล รวมทั้งการพัฒนา ระบบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และจัดทำฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ รวมทั้ง ข้อมูลการตรวจสุขภาพของประชาชนก่อนระหว่าง และ หลังปิดกิจการ และเผยแพร่ข้อมูลให้กับชุมชน โดยให้มีการศึกษาประเมินความเป็นไปได้เพื่อจัดทำแผนการพัฒนา ทั้งการปรับปรุงกฎระเบียบ แนวปฏิบัติ การบูรณาการระหว่าง ส่วนราชการภายในปีแรกของแผนฯ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อน ในระยะเวลาที่เหลือของแผนให้เกิดผลเป็นรูปธรรม</p> <p>๒.๖ บูรณาการกับเครือข่ายการเฝ้าระวังและการจัดการเรื่องอื่น ในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น อาทิ เครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เครือข่ายพัฒนาสังคม เป็นต้น เพื่อให้เกิดการทำงาน อย่างบูรณาการและยั่งยืน</p>
๔. ร้อยละความสำเร็จของเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการและการติดตามแก้ไขปัญหา ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๗๕	๗๕	๗๕	๘๕	๑๐๐	๑๐๐	๒.๗ ติดตามและปรับปรุงพัฒนากระบวนการและระบบสารสนเทศ สำหรับการรับและติดตามแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยให้ผู้ร้องสามารถติดตามสถานะเรื่องร้องเรียนได้ผ่านระบบ อีเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ ทั้งนี้ ให้สามารถรักษาระยะเวลาโดยเฉลี่ยของการติดตามแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนไว้ได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด หรือสามารถที่จะแจ้งผลการติดตามแก้ไขปัญหาได้ทันทีเมื่อมีการดำเนินการแล้วเสร็จหรือมีข้อสรุป ในประเด็นที่มีการร้องเรียน

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่							
๕. ร้อยละของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒.๘ ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบแร่ การคำนึงถึงความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ ในการทำเหมืองแร่ และการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้นตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ (LCS) และขยายผลรวมทั้งสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้สาธารณะชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง
๖. มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบ และพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนไม่น้อยกว่า ๓ กรณีตัวอย่าง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐		๑ แนวทาง	๑ ตัวอย่าง	๑ ตัวอย่าง	๑ ตัวอย่าง	๔	๒.๙ สร้างกลไกการค้นหาแนวปฏิบัติในการจัดการที่เป็นเลิศ (Best Practice) และการจัดการความรู้ในการจัดการแร่ ทั้งระดับพื้นที่ และระดับประเทศ เพื่อให้เกิดการรวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลความรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายให้เกิด การรับรู้และความเข้าใจร่วมกันของการใช้ประโยชน์ของกองทุน เฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ และกองทุนพัฒนา หมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่							
๑. ร้อยละของของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมือง หรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมาย ที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	๕๐	๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือ เทคโนโลยีสมัยใหม่ มาปรับใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อตอบสนอง ความต้องการใช้วัตถุดิบแร่ตามทิศทางการปฏิรูปอุตสาหกรรม ยุคใหม่

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	
แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่							
๒. มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ๑) ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ ๒) ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ ๓) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม่น้อยกว่า ๒ แนวทาง ในแต่ละด้านภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐		๑	๑	๑	๑	๔	๓.๒ เร่งรัดให้มีการวิจัยพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยบูรณาการการวิจัยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายรวมถึงเครือข่าย research cluster ของสถาบันการศึกษาและสถาบันวิชาการ ทั้งในและ/หรือต่างประเทศ และหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัย ทุกแหล่งทุนให้ผู้ประกอบการและนักวิจัยเข้าถึงแหล่งทุนหรือลดภาระด้านการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. จำนวนผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่ หรือวัสดุทดแทนแร่หรือแร่ทดแทน จำนวน ๕ ผลงาน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๓.๓ ส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาด้านวัสดุผสม วัสดุทดแทนแร่ ที่มีกระบวนการผลิตที่ประเทศขาดศักยภาพ และแร่ที่การผลิตส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมเพื่อสร้างทางเลือกใหม่ ให้อุตสาหกรรมพร้อมกับแก้ปัญหาผลกระทบ ควบคู่ไปกับการวิจัยความต้องการของตลาดและความต้องการหรือการแก้ไขจุดอ่อนของการผลิตวัตถุดิบแร่ให้สอดคล้องกัน ๓.๔ ส่งเสริมให้งานวิจัยด้านแร่ที่มีศักยภาพไปสู่การผลิตเชิงอุตสาหกรรม ทั้งสนับสนุนตลาดเดิม และพัฒนาตลาดใหม่ เพื่อให้เกิดการบริหารที่สมดุลตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยทำงานร่วมและสอดคล้องกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นต้น

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม	กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
แนวทางการพัฒนาตามที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่							
๔. มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการป้องกันแก้ไขปัญหามลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมืองไม่น้อยกว่า ๒ กรณีตัวอย่างในแต่ละด้าน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐		๑	๑	๑	๑	๔	๓.๕ ส่งเสริมให้เกิดการวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลกระทบจากกิจการเหมืองแร่ เช่น การลดและป้องกันปัญหาฝุ่น PM ๒.๕/PM ๑๐ จากการทำเหมืองแร่การจัดการหางแร่ ของเสีย และวัสดุเหลือทิ้งจากกระบวนการแต่งและและการประกอบโลหกรรม การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักรหรือยานยนต์พลังงานไฟฟ้าแทนการใช้พลังงานฟอสซิลในกระบวนการผลิตเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs เป็นต้น และวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีในการจัดการพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนเช่น เทคโนโลยีการสำรวจภูมิประเทศสามมิติ (3D Scan) ในชุมชนเหมืองสำหรับการออกแบบการใช้ประโยชน์ชุมชนเหมือง เป็นต้น
๕. จำนวนพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง ๕ พื้นที่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๓.๖ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน ในการฟื้นฟูและปรับสภาพพื้นที่การประกอบการเหมืองแร่ให้มีความปลอดภัย มีสภาพกลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน
๖ ร้อยละของความสำเร็จในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๔๐	๖๐	๘๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓.๗ ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้นตามทางเศรษฐกิจหมุนเวียน (circular economy) ในกิจการ หรือสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่จัดลำดับความสำคัญ หรือมีความต้องการที่จะให้ภาครัฐเข้าไปส่งเสริม

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม	กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน							
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของภาคประชาสังคม มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ร้อยละ ๒๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐		๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐	๔.๑ ศึกษาวิเคราะห์และประเมินการรับรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของภาคประชาชนโดยทั่วไป เพื่อพัฒนากลไกในการประชาสัมพันธ์อย่างมีทิศทาง และเอกภาพ เพื่อการประชาสัมพันธ์และสื่อสารข้อมูลข้อเท็จจริง ความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การติดตามและรายงาน เรื่องความเสี่ยงและการควบคุมต่อสาธารณะ โดยจัดทำและดำเนินการตามแผนการสื่อสารในระยะ ๓ - ๕ ปีที่ชัดเจน ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย อาจเป็นเว็บไซต์ แอปพลิเคชัน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักแก่ประชาชนโดยทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ โดยอาศัยเครือข่ายพันธมิตรอาชีวกรรมประชาสัมพันธ์ เครือข่ายภาคเอกชน ภาคประชาชน และอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์เพื่อดำเนินการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่แก่ประชาชนทุกระดับในระยะยาว
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่ ร้อยละ ๔๐ ตามขอบเขตที่กำหนด ในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐		๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๔๐	๔.๒ ศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่า ๔ ชุมชน ในช่วงระยะเวลาของแผนโดยพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้นำชุมชนและภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ให้ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรแร่ เช่น แหล่งแร่สำรอง ปริมาณสำรองแร่การจำแนกเขตพื้นที่ศักยภาพแร่ การบริหารจัดการการแก้ปัญหา การใช้เงิน กองทุนฟื้นฟูฯ การติดตาม

ตารางที่ ๑ สรุปตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายรายปี และกิจกรรมหลักตามแนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						กิจกรรมหลัก
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	รวม	
แนวทางการพัฒนาที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน							
							ตรวจสอบ และเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เป็นต้น รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย โดยให้มีการศึกษา จำแนกกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และจัดทำแผนการสร้างความรู้ความเข้าใจการบริหารจัดการแร่ต่อท้องถิ่น และชุมชนให้แล้วเสร็จภายในปีแรกของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และดำเนินการตามแผนฯ ที่กำหนด
๓. ระดับความสำเร็จของการสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ ระดับ ๕ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑	๒	๓	๔	๕	๕	๔.๓ ศึกษาวิเคราะห์ความเป็นไปได้และจัดทำแผนการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะภาคประชาชน เพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมในแต่ละขั้นตอนที่สามารถดำเนินการได้ตามแนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ เช่น การปรับปรุงกลไกการมีส่วนร่วมระดับนโยบายในการพิจารณาการกำหนดพื้นที่ศักยภาพแร่ โดยคำนึงถึงนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ การท่องเที่ยว พลังงาน ศิลปวัฒนธรรม สังคม และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาเวทีให้ชุมชนท้องถิ่น มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็น ต่อการปรับปรุงแผนการฟื้นฟูพื้นที่ที่กำหนดเป็นเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาเหมืองแร่เก่าหรือสิ้นอายุ ประทานบัตรมาใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้สามารถสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจชุมชน

๒.๕ การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒

๒.๕.๑ กรอบการติดตามและประเมินผลภาพรวม

การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ต้องมีการกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการให้เป็นไปตามตัวชี้วัดของแต่ละแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ให้มีความเป็นระบบชัดเจน มีความเข้าใจที่ตรงกัน มีการประเมินตัวชี้วัดผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบความคืบหน้าในการดำเนินงาน รวมทั้งร่วมกันกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือเร่งรัดหากพบว่ามีผลการดำเนินงานล่าช้าหรือไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ดังต่อไปนี้

๑) ศึกษา และทบทวนข้อมูลสาระสำคัญของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ได้แก่ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ กำหนดกรอบและแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแต่ละตัวชี้วัดเพื่อพิจารณาผลสำเร็จการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนา โดยในการประเมินระดับความก้าวหน้า/ระดับความสำเร็จในภาพรวมของแต่ละแนวทางการพัฒนา กำหนดให้ประเมินโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของแต่ละตัวชี้วัดภายใต้แนวทางการพัฒนานั้น ตัวชี้วัดละเท่า ๆ กัน

๒) กำหนดรูปแบบ ระยะเวลา เครื่องมือในการติดตามและประเมินผลรายแนวทางการพัฒนา ภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ผ่านระบบสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และจัดทำฐานข้อมูลตัวชี้วัด ตลอดจนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละกิจกรรมภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ เพื่อเป็นข้อมูลในการติดตามผลการดำเนินงานต่อไป

๓) ในการประเมินระดับความก้าวหน้า/ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินระดับความก้าวหน้า/ระดับความสำเร็จฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ดังนี้

ระดับต่ำมาก	มีความสำเร็จตามหลักเกณฑ์และรายละเอียดของตัวชี้วัดที่กำหนด หรือระดับคะแนนเท่ากับ ๑
ระดับต่ำ	มีความสำเร็จตามหลักเกณฑ์และรายละเอียดของตัวชี้วัดที่กำหนด หรือระดับคะแนนเท่ากับ ๒
ระดับปานกลาง	มีความสำเร็จตามหลักเกณฑ์และรายละเอียดของตัวชี้วัดที่กำหนด หรือระดับคะแนนเท่ากับ ๓
ระดับสูง	มีความสำเร็จตามหลักเกณฑ์และรายละเอียดของตัวชี้วัดที่กำหนด หรือระดับคะแนนเท่ากับ ๔
ระดับสูงมาก	มีความสำเร็จตามหลักเกณฑ์และรายละเอียดของตัวชี้วัดที่กำหนด หรือระดับคะแนนเท่ากับ ๕

๔) จัดเก็บ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลทุก ๖ เดือนตามปฏิทินงบประมาณ และจัดทำสรุปผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ โดยแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะครึ่งแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ เป็นการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในระยะที่กำลังดำเนินงานได้ครึ่งแผนเพื่อศึกษาว่ามีปัญหาอุปสรรคใดบ้างในการดำเนินงาน ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน และระยะหลังการดำเนินงานเสร็จ เป็นการประเมินผลเพื่อสรุปผลสิ้นสุดแผนแล้วได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด มีผลผลิต ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากสิ้นสุดแผน เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิผล ประสิทธิภาพ ตลอดจนผลกระทบทั้งทางบวกและลบ และข้อเสนอแนะสำหรับคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติและคณะรัฐมนตรีต่อไป

๕) ในการประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ฉบับที่ ๒ ในระยะสิ้นสุดแผน จะต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อจะได้ใช้ผลการประเมินดังกล่าวซึ่งเป็นข้อมูลที่สอดคล้องกับสถานการณ์เมื่อใกล้สิ้นสุดแผน เป็นข้อมูลในการประมวลและวิเคราะห์ในการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ฉบับที่ ๓ ต่อไปด้วย

๖) เผยแพร่รายงานการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ระยะสิ้นสุดแผน ที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน รวมทั้งสถาบันการศึกษา และสาธารณชนได้รับทราบ เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนต่อไป

๒.๖ การขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติ

กรมทรัพยากรธรณีในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ได้นำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ไปดำเนินการสร้างการรับรู้และเผยแพร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และสร้างการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติ โดยประกาศแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๕๗ ง วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖ พร้อมเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์และเฟซบุ๊กคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ และจัดส่งให้ส่วนราชการที่ถูกกำหนดให้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุนของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๑๑๒ หน่วยงาน เพื่อนำไปพิจารณาจัดทำรายละเอียดแผนงาน/โครงการ และจัดการประชุมสัมมนา “ขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติ” ร่วมกับการประชุมผ่านระบบออนไลน์ เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับสาระสำคัญ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแต่ละด้านที่บรรจุไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ ให้เกิดการยอมรับและตระหนักถึงความสำคัญ นำประเด็นการดำเนินงานในแต่ละแนวทางการพัฒนาแปลงสู่การปฏิบัติผ่านโครงการ/กิจกรรม ผสมผสานอยู่ในภารกิจของหน่วยงาน และร่วมติดตามและประเมินผลแผนแม่บทฯ ดังกล่าว ตามเป้าหมายของแต่ละแนวทางการพัฒนาที่ถูกกำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหาร

จัดการแร่ ฉบับที่ ๒ โดยมีหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และผู้แทนจากเครือข่ายภาคประชาชน เข้าร่วมประชุม รวมทั้งสิ้น ๔๕๕ คน (รูปที่ ๑) และการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติ” ร่วมกับการประชุมผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ดำเนินการจัดทำรายละเอียดแผนงาน/โครงการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในฐานะหน่วยงานหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในแต่ละด้านในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ที่จะนำมาใช้ติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ ต่อไป โดยมีหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๑๗๐ คน (รูปที่ ๒)

รูปที่ ๑ การประชุมสัมมนาขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ณ โรงแรมโกลเด้น ทิวลิป ซอฟเฟอริน กรุงเทพฯ ร่วมกับการประชุมผ่านระบบโปรแกรมซูมและเฟซบุ๊กไลฟ์เพจกรมทรัพยากรธรณี โดยมีหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และผู้แทนภาคประชาชน เข้าร่วมประชุมรวมทั้งสิ้น ๔๕๕ คน

รูปที่ ๒ การประชุมเชิงปฏิบัติการขับเคลื่อนแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ไปสู่การปฏิบัติ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุม ชั้น ๑ กรมทรัพยากรธรณี ร่วมกับการประชุมผ่านระบบโปรแกรมซูม โดยมีผู้แทนหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานขับเคลื่อนเข้าร่วมประชุมรวมทั้งสิ้น ๑๗๐ คน

บทที่ ๓

ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ตามแผนแม่บทบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒

การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ได้ดำเนินการตามกรอบแนวทางการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทฯ ฉบับที่ ๒ ที่คณะอนุกรรมการด้านกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผล กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลตามเป้าหมายในภาพรวมของแผนฯ และติดตามประเมินผลตัวชี้วัดและกิจกรรมหลักภายใต้แผนแม่บทฯ โดยมีกรอบระยะเวลาในการติดตามความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของการดำเนินงานทุก ๖ เดือน หรือปีละ ๒ ครั้ง และให้จัดทำรายงานสรุปความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของการดำเนินงาน ทั้งสิ้น ๒ ครั้ง คือ ระยะเวลาครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน เพื่อเสนอต่อคณะอนุกรรมการนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ พิจารณาต่อไป กรมทรัพยากรธรณีในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการด้านกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผล ได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทฯ ตามกรอบระยะเวลาที่ได้มีการกำหนดไว้ ซึ่งปัจจุบันได้ครบกำหนดให้มีการรายงานความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของการดำเนินงานระยะครึ่งแผน

การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ใช้วิธีการประเมินจากความสำเร็จตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัดของปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ ภายใต้แนวทางการพัฒนาของแผนแม่บทฯ ในลักษณะข้อมูลผลผลิต (output) โดยตัวชี้วัดตามแผนแม่บทฯ มีทั้งหมด จำนวน ๑๘ ตัวชี้วัด พบว่า มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามค่าเป้าหมาย ณ ระยะเวลาครึ่งแผน (ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘) จำนวน ๑๕ ตัวชี้วัด (คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ ของจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด) และไม่เป็นไปตามค่าเป้าหมาย จำนวน ๓ ตัวชี้วัด (คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ของจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด) (ตารางที่ ๒) โดยมีผลการดำเนินงานรายแนวทางการพัฒนาสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ระยะครึ่งแผน

แนวทางการพัฒนา	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	
	เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย	ไม่เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย
ด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ (จำนวน ๓ ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด ๑.๑ การจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย มีความสำเร็จร้อยละ ๙๗.๓๒	✓	
ตัวชี้วัด ๑.๒ พื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่และจัดทำเป็น บัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน ร้อยละ ๖๐.๓๒ ของพื้นที่เป้าหมาย	✓	
ตัวชี้วัด ๑.๓ นโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ จำนวน ๒ ชนิด		✗

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒
ระยะครึ่งแผน (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	
	เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย	ไม่เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย
ด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ (จำนวน ๖ ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด ๒.๑ กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ได้รับการทบทวน และปรับปรุงให้เหมาะสม มีความสำเร็จร้อยละ ๑๐๐	✓	
ตัวชี้วัด ๒.๒ การปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ ให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส มีความสำเร็จร้อยละ ๓๓.๓๓ (๔ เรื่องสะสม)	✓	
ตัวชี้วัด ๒.๓ กลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมือง - ๒ ฐานข้อมูล (ฐานข้อมูลเครือข่ายและข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองแร่) - ๑ ช่องทาง (Line Official) และ Infographi จำนวน ๒ ชิ้นงาน	✓	
ตัวชี้วัด ๒.๔ การจัดการและการติดตามแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน มีความสำเร็จร้อยละ ๘๗.๕๔	✓	
ตัวชี้วัด ๒.๕ สถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมสังคมและสุขภาพของประชาชน ร้อยละ ๙๖.๖๑ (เฉลี่ย ๓ ปี)	✓	
ตัวชี้วัด ๒.๖ มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของกองทุน เฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่ เหมืองแร่ในรูปแบบต่าง ๆ จำนวน ๑ แนวทาง และ ๑ ตัวอย่าง	✓	
ด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่ (จำนวน ๖ ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด ๓.๑ ของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการ กลุ่มเป้าหมายที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๐.๙๘	✓	
ตัวชี้วัด ๓.๒ แนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ จำนวน ๖ แนวทาง	✓	
ตัวชี้วัด ๓.๓ ผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการสร้างมูลค่า เพิ่มของแร่หรือวัสดุทดแทนแร่ จำนวน ๕ ผลงาน	✓	
ตัวชี้วัด ๓.๔ มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมือง จำนวน ๒ วิธีปฏิบัติ	✓	
ตัวชี้วัด ๓.๕ พื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง จำนวน ๓ พื้นที่	✓	
ตัวชี้วัด ๓.๖ การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการ ทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มีความสำเร็จร้อยละ ๘๐	✓	

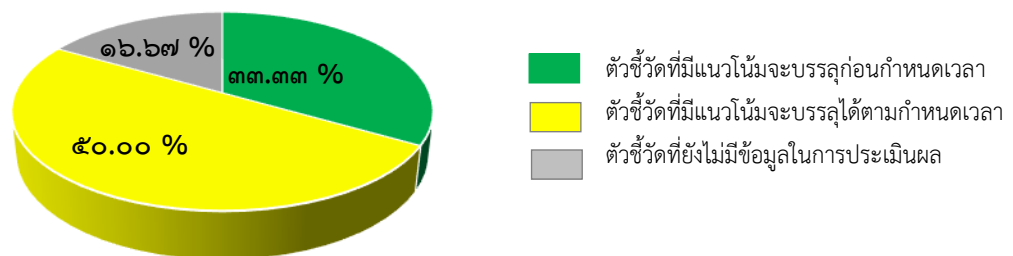

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัดตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒
ระยะครึ่งแผน (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	
	เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย	ไม่เป็นไปตาม ค่าเป้าหมาย
ด้านที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน (จำนวน ๓ ตัวชี้วัด)		
ตัวชี้วัด ๔.๑ ภาคประชาสังคมมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ ของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒๐.๔๐	✔	
ตัวชี้วัด ๔.๒ ชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐		✘
ตัวชี้วัด ๔.๓ การสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ มีความสำเร็จระดับ ๒		✘
รวม	๑๕	๓

การประเมินแนวโน้มความสำเร็จของตัวชี้วัด

	ผลการดำเนินงานระดับที่ ๑ ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุก่อนกำหนดเวลา (ความก้าวหน้า > ร้อยละ ๗๕) จำนวน ๖ ตัวชี้วัด
	ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒ ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา (ความก้าวหน้า ร้อยละ ๕๐ - ๗๕) จำนวน ๙ ตัวชี้วัด
	ผลการดำเนินงานระดับที่ ๓ ตัวชี้วัดที่ควรให้ความสำคัญ (ความก้าวหน้า ร้อยละ ๒๕ - ๔๙) ไม่มี
	ผลการดำเนินงานระดับที่ ๔ ตัวชี้วัดที่ยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผล (ความก้าวหน้า < ร้อยละ ๒๕) จำนวน ๓ ตัวชี้วัด

รูปที่ ๑ แสดงการประเมินแนวโน้มความสำเร็จของตัวชี้วัดภายใต้แผนแม่บทฯ ที่ระยะครึ่งแผน

๓.๑ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่

ภายใต้แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน ๓ ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายตัวชี้วัดปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ จำนวน ๒ ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ ๖๖.๖๗) โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ร้อยละของความสำเร็จในการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย เช่น ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานแร่ ปริมาณแร่คงคลัง ปริมาณแร่สำรองแหล่งวัตถุดิบแร่ที่สำคัญในต่างประเทศ และประเด็นสถานการณ์เร่งด่วนด้านทรัพยากรแร่ เป็นต้นร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๗๐

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๗.๓๒

๑) ดำเนินการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายตามขั้นตอนที่ ๑ - ๕ ดังนี้

(๑) ทบทวนประเภท ลักษณะ แหล่งข้อมูล และข้อมูลที่เป็นต่อการบริหารจัดการแร่ และจัดทำรายการข้อมูลที่เป็นในแต่ละประเภทให้ชัดเจนและครบถ้วน รวมทั้งระบุกลุ่มผู้ใช้ข้อมูลในแต่ละรายการ ตลอดจนสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลอย่างเหมาะสม (คิดเป็นร้อยละ ๑๕) (กิจกรรมหลัก ๑.๑)

(๒) จำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย ตลอดจนการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ มีทั้งสิ้น ๓๑ ชุดข้อมูล และชุดข้อมูลที่ต้องใช้ในการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๓ เพิ่มเติม อีกจำนวนทั้งสิ้น ๑๑ ชุดข้อมูล รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๒ ชุดข้อมูล โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้มีหนังสือประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๓ หน่วยงาน ๒๔ ชุดข้อมูล (คิดเป็นร้อยละ ๑๕) ซึ่งสามารถรวบรวมข้อมูลได้ ๓๙ ชุดข้อมูล (ร้อยละ ๖.๙๖) และนำเข้าหรือเชื่อมโยงข้อมูลได้ ๓๐ ชุดข้อมูล (ร้อยละ ๕.๓๖) รวมประเมินความสำเร็จของกระบวนการงานในขั้นตอนที่ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๒ (กิจกรรมหลัก ๑.๒)

(๓) ปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันโดยอัตโนมัติ หรือตามรอบระยะเวลาที่กำหนด ในขั้นตอนที่ ๑ โดยสามารถตรวจสอบการปรับปรุงได้ตลอดเวลา เช่น ให้มีการจัดทำรายงานการปรับปรุง หรือมีระบบ log file เป็นต้น (คิดเป็นร้อยละ ๒๕)

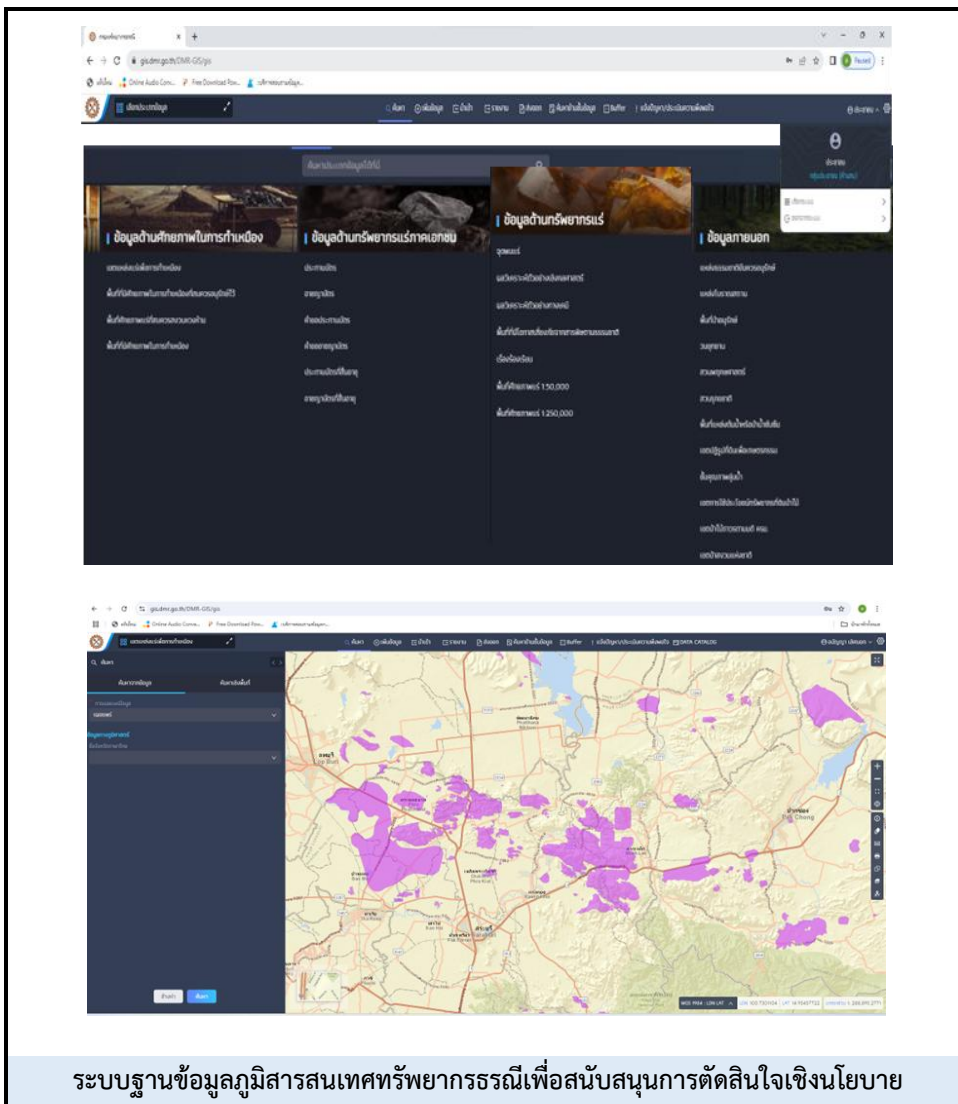
(๔) มีระบบการสำรองและกู้คืนข้อมูล (Backup/Restore) และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และเฝ้าระวังความเสี่ยง และควบคุมภายในการบริหารและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณี ระบบฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศทรัพยากรธรณี ได้ทบทวนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน (คิดเป็นร้อยละ ๑๕)

(๕) มีระบบบริหารจัดการการเข้าถึงข้อมูล ผ่าน <https://gis.dmr.go.th/DMR-GIS/> และ <https://gis.dmr.go.th/DMR-GIS/nmmpc> (คิดเป็นร้อยละ ๑๕)

๒) อยู่ระหว่างการศึกษารวบรวมและทบทวนคู่มือแนะแนวทางปฏิบัติในการลงทุนในกิจการเหมืองแร่ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (กิจกรรมหลักที่ ๑.๓)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดการจัดทำข้อมูลด้านแร่ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายจะพิจารณาจากการดำเนินการเพื่อจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านทรัพยากรแร่ ทั้ง ๕ ขั้นตอน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๗๐ ซึ่งพบว่ามีการดำเนินงานสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการศึกษา รวบรวมและทบทวนคู่มือแนะแนวทางปฏิบัติในการลงทุนในกิจการเหมืองแร่ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งจะนำไปสู่การลงทุนแสวงหาวัตถุดิบแร่ที่สำคัญจากต่างประเทศเพื่อนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศต่อไป และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ มีบัญชีทรัพยากรแร่และข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการแร่ที่เป็นปัจจุบัน และบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๒ ที่มีการผลักดันให้เกิดการลงทุนสำรวจแร่เป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการใช้วัตถุดิบแร่ในประเทศ อีกทั้งยังตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ระบบฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศทรัพยากรธรณีเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย

๒. ร้อยละของพื้นที่ศักยภาพแร่เป่าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่ และจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัดภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๕๒.๘๘

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๖๐.๓๒

๑) มีพื้นที่ศักยภาพแร่เป่าหมายที่ได้ดำเนินการสำรวจและจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ รวมจำนวน ๓๐.๑๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๓๒ เมื่อเทียบกับพื้นที่ศักยภาพแร่เป่าหมาย ๕๐ ล้านไร่ ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ (กิจกรรมหลัก ๑.๔)

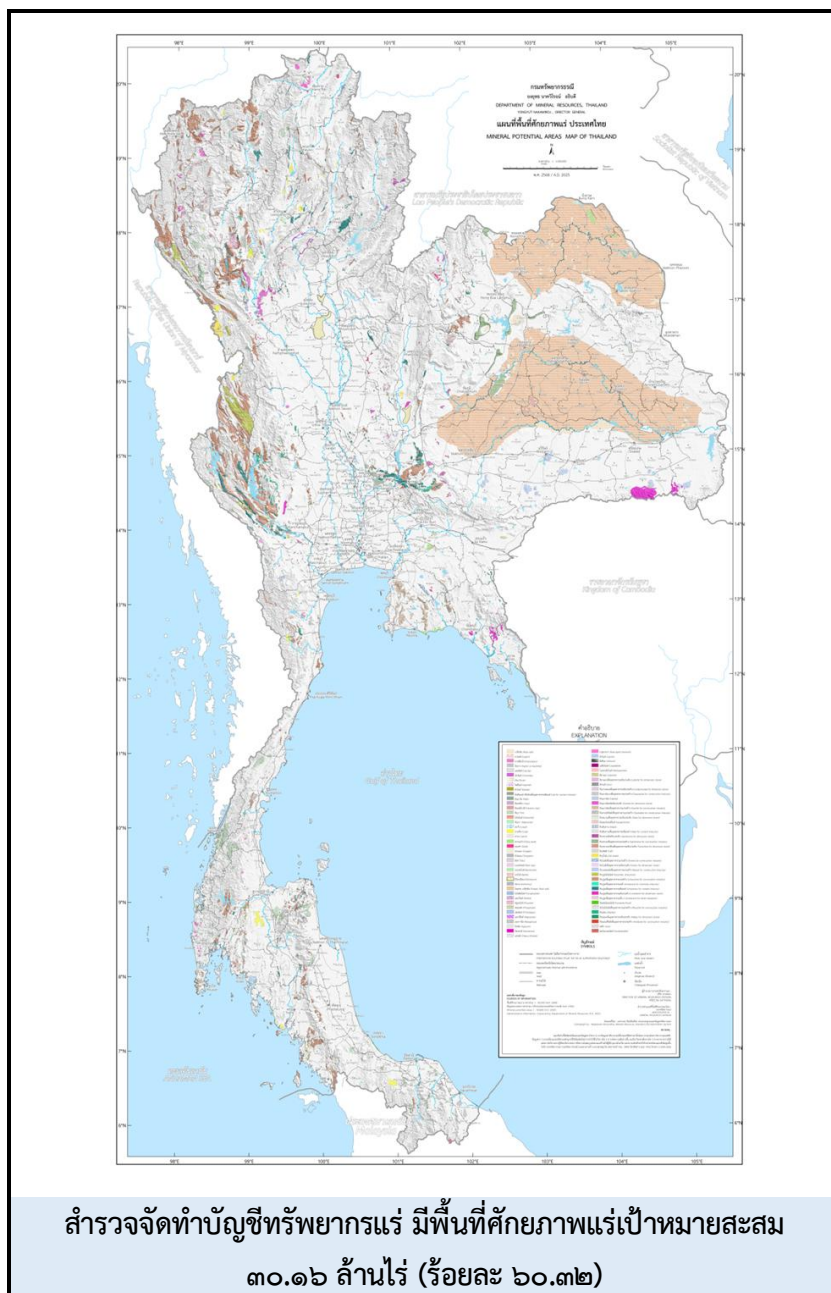
๒) ดำเนินการแก้ไขปัญหากรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ โดยการเสนอปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมต่อฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเรื่องนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะรัฐมนตรีรักษาการตามกฎหมายตามมาตรา ๕ ได้ให้ความเห็นชอบในหลักการของการเสนอแก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘ และต่อมาคณะอนุกรรมการด้านจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๘ มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ให้มีการปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนดพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ปัจจุบันเรื่องนี้อยู่ระหว่างดำเนินการเสนอขอแก้ไขกฎหมายของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในฐานะหน่วยงานประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมาย (กิจกรรมหลัก ๑.๕)

๓) มีการปรับปรุงร่างหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่ของประเทศไทย (Thailand Mineral Framework Classification : TMFC) ฉบับปรับปรุง เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๓ พร้อมดำเนินการมีส่วนร่วมต่อการปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ ดังกล่าว โดยการประชุมปรึกษาหารือทางเทคนิค (Technical Meeting) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่ของประเทศไทย (Thailand Mineral Framework Classification : TMFC) และการประชุมเวทีสาธารณะ (Public Hearing) การปรับปรุงหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่ของประเทศไทย (Thailand Mineral Framework Classification : TMFC) ซึ่งต่อมาคณะอนุกรรมการด้านกำหนดหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่และการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๘ เห็นชอบร่างหลักเกณฑ์ดังกล่าว เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ให้นำไปใช้เป็นกรอบในการพิจารณากำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๓ ต่อไป (กิจกรรมหลัก ๑.๖)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละของพื้นที่ศักยภาพแร่เป่าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่ และจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน จะพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพแร่เป่าหมายได้มีการสำรวจและจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๕๒.๘๘ มีผลการดำเนินการได้ร้อยละ ๖๐.๓๒ ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ ประเทศไทยมีบัญชีทรัพยากรแร่และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นฐานสำหรับการบริหารจัดการแร่ โดยเฉพาะในชนิดแร่เป้าหมายที่สำคัญ โดยสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน และคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการใช้วัตถุดิบแร่ในอุตสาหกรรมยุคใหม่ของประเทศ ความหลากหลายทางชีวภาพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อย่างเหมาะสมและยั่งยืน และบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๒ คือ เกิดการลงทุนเพื่อสำรวจทรัพยากรแร่เป้าหมายที่สำคัญต่อการปฏิรูปอุตสาหกรรมยุคใหม่ของประเทศมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นพื้นที่ศักยภาพแร่ สำหรับรองรับการตอบสนองความต้องการใช้วัตถุดิบแร่ตามทิศทาง การพัฒนาประเทศ

๓. จำนวนนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๒ นโยบาย/ แนวทาง

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : อยู่ระหว่างดำเนินการ

๑) อยู่ระหว่างนำเสนอรายงานผลการศึกษาวิเคราะห์วัตถุดิบที่มีความสำคัญอย่างมาก ตามหลักเกณฑ์ในการกำหนดรายการวัตถุดิบที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก (Critical Raw Material : CRM) (กิจกรรมหลัก ๑.๘)

๒) คณะอนุกรรมการนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ มีมติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ เห็นชอบการจัดทำนโยบายหรือแนวทางการ บริหารจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ จำนวน ๕ ชนิดแร่/กลุ่มแร่ ได้แก่ แร่โพแทช ธาตุหายาก หินอุตสาหกรรม กลุ่มแร่พลังงานสะอาด (ลิเทียม) และกลุ่มแร่อุตสาหกรรมเซรามิก และมอบหมายให้ กรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เร่งรัดดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน กรอบเวลาของแผนแม่บทฯ โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำ (ร่าง) นโยบาย/แนวทางการบริหารจัดการ หินอุตสาหกรรม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จะมีการจ้างที่ปรึกษาจัดทำนโยบาย/แนวทางการบริหาร จัดการแร่อีก ๒ ชนิดแร่ ได้แก่ ธาตุหายาก และกลุ่มแร่พลังงานสะอาด (ลิเทียม) (กิจกรรมหลัก ๑.๙)

๓) มีการกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรม ต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมให้เกิดการประกอบกิจการในแร่ศักยภาพเป้าหมาย โดยกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้เกิดกิจการ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กิจกรรมหลัก ๑.๑๐)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดจำนวนนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการ กลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของ ประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ จะพิจารณา จากจำนวนนโยบาย/แนวทางในการบริหารจัดการแร่ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบาย บริหารจัดการแร่แห่งชาติหรือคณะอนุกรรมการ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ ที่จำนวน ๒ นโยบาย/ แนวทาง ซึ่งยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดได้ จึงยังไม่ บรรลุเป้าประสงค์ที่ ๓ ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ดังนั้น ควรมีการเร่งรัดกำหนดนโยบายหรือแนวทาง บริหารจัดการแร่ให้แล้วเสร็จภายในช่วงระยะเวลาที่เหลือของแผนแม่บทฯ

สรุปภาพรวมของการติดตามและประเมินผลตามแนวทางการพัฒนา

ภาพรวมของการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการแร่ พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและเป้าหมาย ของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์ของการมีบัญชีทรัพยากรแร่และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานข้อมูล สำหรับการบริหารจัดการแร่ และเกิดการผลักดันการลงทุนเพื่อสำรวจทรัพยากรแร่เป้าหมายที่สำคัญ ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยุคใหม่ และมีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน ๒ ตัวชี้วัด คือ มีการจัดทำข้อมูลด้านแร่ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย และมีบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า

ร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่เป้าหมาย แต่ในส่วนของนโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรม ยังไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดได้ ซึ่งได้มีการกำหนดชนิดแร่/กลุ่มแร่ที่จะดำเนินการจัดทำแนวทางการบริหารจัดการ ได้แก่ แร่โพแทช ธาตุหายาก หินอุตสาหกรรม กลุ่มแร่พลังงานสะอาด (ลิเทียม) และกลุ่มแร่อุตสาหกรรมเซรามิก จึงควรเร่งรัดกำหนดแนวทางหรือมาตรการเพื่อให้แร่เศรษฐกิจที่สำคัญมีกรอบนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการแร่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ

ตารางที่ ๓ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่			
<p>๑. ร้อยละของความสำเร็จในการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย เช่น ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานแร่ ปริมาณแร่คงคลัง ปริมาณแร่สำรอง แหล่งวัตถุดิบแร่ที่สำคัญในต่างประเทศ และประเด็นสถานการณ์เร่งด่วนด้านทรัพยากรแร่ เป็นต้นร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>	<p>ร้อยละ ๗๐</p>	<p>ร้อยละ ๙๗.๓๒</p> <p>๑. ดำเนินการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายตามขั้นตอนที่ ๑ - ๕ ดังนี้</p> <p>๑) ทบทวนประเภท ลักษณะ แหล่งข้อมูล และข้อมูลที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการแร่และจัดทำรายการข้อมูลที่จำเป็นในแต่ละประเภทให้ชัดเจนและครบถ้วน รวมทั้งระบุกลุ่มผู้ใช้ข้อมูลในแต่ละรายการตลอดจนสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลอย่างเหมาะสม (คิดเป็นร้อยละ ๑๕) (กิจกรรมหลัก ๑.๑)</p> <p>๒) จำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย ตลอดจนการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๑ ชุดข้อมูล และชุดข้อมูลที่ต้องใช้ในการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๓ เพิ่มเติม อีกจำนวนทั้งสิ้น ๑๑ ชุดข้อมูล รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๒ ชุดข้อมูล โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้มีหนังสือประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๓ หน่วยงาน ๒๔ ชุดข้อมูล (คิดเป็นร้อยละ ๑๕) ซึ่งสามารถรวบรวมข้อมูลได้ ๓๙ ชุดข้อมูล (ร้อยละ ๖.๙๖) และนำเข้าหรือเชื่อมโยงข้อมูลได้ ๓๐ ชุดข้อมูล (ร้อยละ ๕.๓๖) รวมประเมินความสำเร็จของกระบวนการดำเนินงานในขั้นตอนที่ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๒ (กิจกรรมหลัก ๑.๒)</p>	<p>- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุ ก่อนกำหนดเวลา</p> <p>*ผลการดำเนินงานระดับที่ ๑</p> <p>การดำเนินการตัวชี้วัดการจัดทำข้อมูลด้านแร่เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายจะพิจารณาจากการดำเนินการเพื่อจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านทรัพยากรแร่ ทั้ง ๕ ขั้นตอน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๗๐ ซึ่งพบว่ามีผลการดำเนินงานสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการศึกษา รวบรวมและทบทวนคู่มือแนะแนวทางปฏิบัติในการลงทุนในกิจการเหมืองแร่ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งจะนำไปสู่การลงทุนแสวงหาวัตถุดิบแร่ที่สำคัญจากต่างประเทศเพื่อนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศต่อไป</p>

ตารางที่ ๓ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
		<p>๓) ปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันโดยอัตโนมัติ หรือตามรอบระยะเวลาที่กำหนดในขั้นตอนที่ ๑ โดยสามารถตรวจสอบการปรับปรุงได้ตลอดเวลา เช่น ให้มีการจัดทำรายงานการปรับปรุงหรือมีระบบ log file เป็นต้น (คิดเป็นร้อยละ ๒๕)</p> <p>๔) มีระบบการสำรองและกู้คืนข้อมูล (Backup/Restore) และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและเฝ้าระวังความเสี่ยง และควบคุมภายในการบริหารและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณีระบบฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศทรัพยากรธรณี ได้ทบทวนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน (คิดเป็นร้อยละ ๑๕)</p> <p>๕) มีระบบบริหารจัดการการเข้าถึงข้อมูล ผ่าน https://gis.dmr.go.th/DMR-GIS/ และ https://gis.dmr.go.th/DMR-GIS/nmmpc (คิดเป็นร้อยละ ๑๕)</p> <p>๒. อยู่ระหว่างการศึกษารวบรวมและทบทวนคู่มือแนะแนวทางปฏิบัติในการลงทุนในกิจการเหมืองแร่ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (กิจกรรมหลักที่ ๑.๓)</p>	

ตารางที่ ๓ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
<p>๒. ร้อยละของพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่และจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัดภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>	<p>ร้อยละ ๕๒.๘๘</p>	<p style="text-align: center;">ร้อยละ ๖๐.๓๒</p> <p>๑. มีพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายที่ได้ดำเนินการสำรวจและจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ รวมจำนวน ๓๐.๑๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๓๒ เมื่อเทียบกับพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมาย ๕๐ ล้านไร่ ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ (กิจกรรมหลัก ๑.๔)</p> <p>๒. ดำเนินการแก้ไขปัญหากรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๗ โดยการเสนอปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมต่อฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเรื่องนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะ รัฐมนตรีรักษาการตามกฎหมายตามมาตรา ๕ ได้ให้ความเห็นชอบในหลักการของการเสนอแก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘ และต่อมาคณะอนุกรรมการด้านจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๘ มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ให้มีการปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง</p>	<p>- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุ ก่อนกำหนดเวลา</p> <p>*ผลการดำเนินงานระดับที่ ๑</p> <p>การดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละของพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายทั่วประเทศได้ถูกสำรวจทรัพยากรแร่ และจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน จะพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมายได้มีการสำรวจและจัดทำเป็นบัญชีทรัพยากรแร่ที่มีมาตรฐาน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๕๒.๘๘ มีผลการดำเนินการได้ร้อยละ ๖๐.๓๒ ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>

ตารางที่ ๓ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
		<p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนดพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ปัจจุบันเรื่องนี้อยู่ระหว่างดำเนินการเสนอขอแก้ไขกฎหมายของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในฐานะหน่วยงานประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมาย (กิจกรรมหลัก ๑.๕)</p> <p>๓. มีการปรับปรุงร่างหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่ของประเทศไทย (Thailand Mineral Framework Classification : TMFC) ฉบับปรับปรุงเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๓ พร้อมดำเนินการมีส่วนร่วมต่อการปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าว ซึ่งต่อมาคณะอนุกรรมการด้านกำหนดหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่และการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๘ เห็นชอบร่างหลักเกณฑ์ดังกล่าว เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะอนุกรรมการนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติให้นำไปใช้เป็นกรอบในการพิจารณากำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๓ ต่อไป (กิจกรรมหลัก ๑.๖)</p>	

ตารางที่ ๓ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
<p>๓. จำนวนนโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และภาคอุตสาหกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>	<p>๒ นโยบาย/แนวทาง</p>	<p>ยังไม่มีผลการดำเนินงาน</p>	<p>ตัวชี้วัดที่ยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผล</p> <p>*ผลการดำเนินงานระดับที่ ๔</p> <p>การดำเนินการตามตัวชี้วัด จะพิจารณาจากจำนวนนโยบาย/แนวทางในการบริหารจัดการแร่ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติหรือคณะอนุกรรมการ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่จำนวน ๒ นโยบาย/แนวทาง ซึ่งยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดได้ ดังนั้น ควรมีการเร่งรัดกำหนดนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการแร่ให้แล้วเสร็จภายในช่วงระยะเวลาที่เหลือของแผนแม่บทฯ</p>

๓.๒ แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่

ภายใต้แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน ๖ ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายตัวชี้วัดปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ จำนวน ๖ ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ ๑๐๐) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ร้อยละความสำเร็จของกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ ได้รับการทบทวนและปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ตามเป้าหมายที่กำหนด ร้อยละ ๑๐๐ จากเป้าหมายทั้งสิ้น ๒๐ เรื่อง ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๕๐ (๑๐ เรื่อง/สะสม)

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๑๐๐ (๒๐ เรื่อง/สะสม)

มีการดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย เพื่อลดปัญหา อุปสรรคหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๒๐ เรื่อง แล้วเสร็จ (กิจกรรมหลัก ๒.๑) ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ : จำนวน ๓ เรื่อง

๑) แก้ไขกฎกระทรวงการขอและการออกใบอนุญาต เฉพาะส่วนที่เป็นประเด็นปัญหาในการปฏิบัติงานและความสมบูรณ์ของถ้อยคำ

๒) ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การสวมสิทธิการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการนำพื้นที่การทำเหมือง ซึ่งสิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลงก่อนประทานบัตรสิ้นอายุที่ยังคงมีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง มาประมวลให้ผู้ชนะการประมูลเข้าสวมสิทธิการทำเหมืองตามประทานบัตรนั้นต่อไป

๓) ประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำแผนฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในระหว่างการทำเหมืองและหลังจากการปิดเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๒๘๗ ง วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ : จำนวน ๘ เรื่อง

๑) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ วาระการทำงาน เงื่อนไข และวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน ลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบ และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

๒) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

๓) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอโอนประทานบัตร และการอนุญาตให้โอนประทานบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

๔) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๖๖

๕) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๖

๖) ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการเหมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๗

๗) ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การบริหารจัดการแร่ ยิปซัมเพื่อการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๘) การรังวัดกำหนดเขตพื้นที่คำขอตามกฎหมายว่าด้วยแร่ โดยรังวัดเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๗

ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ : จำนวน ๙ เรื่อง

๑) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดอัตราค่าการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมระดับเสียงจากกิจกรรมการทำเหมือง การแต่งแร่ และการประกอบ โลหกรรม และความสั่นสะเทือนที่เกิดจากการใช้วัตถุระเบิดในกิจกรรมการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

๓) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการขนแร่และการจัดเก็บแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๗

๔) ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับอาชญาบัตร พ.ศ. ๒๕๖๗

๕) ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การบริหารจัดการแร่เพื่อการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๘

๖) ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดให้ผู้ชี้แจงรายงานการใช้แร่ พ.ศ. ๒๕๖๘

๗) ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง ตะกรันจากการประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๘

๘) ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยการจัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

๙) ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๘

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละความสำเร็จของกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ได้รับการทบทวนและปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตตามเป้าหมายที่กำหนด จะพิจารณาจากการทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรืออนุบัญญัติ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๕๐ (จำนวน ๑๐ เรื่อง/สะสม) ซึ่งปัจจุบันได้มีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายไปแล้ว จำนวน ๒๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งดำเนินการได้สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ คือ มีการทบทวนปรับปรุง และพัฒนากลไกการอนุญาตที่โปร่งใส รวดเร็วและมีระบบกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การประกอบกิจการที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรร ผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายใน ปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๓๓ (๔ เรื่อง/สะสม)

ผลการดำเนินงาน ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๓๓ (๔ เรื่อง/สะสม)

มีการดำเนินงานปรับปรุงและพัฒนากระบวนการดำเนินงาน (กิจกรรมหลัก ๒.๒) จำนวน ๔ เรื่อง ได้แก่

- ๑) ระบบชำระเงินและออกใบเสร็จอิเล็กทรอนิกส์ (DPIM FIN)
- ๒) การจัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๓) แนวปฏิบัติในการจัดการเงินบำรุงพิเศษของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- ๔) แนวปฏิบัติการใช้จ่ายเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส จะพิจารณาจากการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๓๓ (๔ เรื่อง/สะสม) ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตาม เป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากลไกการอนุญาตที่โปร่งใส รวดเร็วและมีระบบกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการประกอบกิจการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๒ คือ มีการปรับปรุงระบบจัดสรรและใช้ผลประโยชน์จากการพัฒนา แหล่งแร่อย่างเป็นธรรมและทั่วถึงสอดคล้องกับความต้องการในการป้องกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาความเป็นอยู่ ของชุมชนในระดับท้องถิ่น

ระบบชำระเงินและออกใบเสร็จอิเล็กทรอนิกส์ (DPIM FIN)

การจัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐวิสาหกิจของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

<p>แนวปฏิบัติในการใช้จ่ายเงินผลประโยชน์พิเศษของรัฐวิสาหกิจ กพร.</p> <p>๑. กรอบการพิจารณาการใช้จ่ายเงิน โครงการ/กิจกรรม/ค่าใช้จ่ายที่จะขอใช้จ่ายเงิน จะต้องสอดคล้องกับแนวทางหรือแนวปฏิบัติตามที่ อพร. พิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ เสนอ โดยในการพิจารณาคัดกรองโครงการ/กิจกรรม/ค่าใช้จ่าย ให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับแหล่งที่มาของเงินผลประโยชน์พิเศษของรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นรายได้จากการอนุญาตสิทธิในการสำรวจและทำเหมืองแร่ และเป็นผลของการดำเนินการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การใช้จ่ายเงินผลประโยชน์พิเศษของรัฐวิสาหกิจที่กฎหมายกำหนด โดยมีกรอบการพิจารณาในแต่ละด้าน ดังนี้</p> <p>๑.๑. ด้านการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่ ให้ใช้จ่ายเงินในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจตรวจสอบ ตรวจหาแร่/แหล่งแร่เพื่อให้ทราบถึงความมีอยู่ของแร่ ศึกษาภาพด้านแร่ในพื้นที่ การวิเคราะห์วิจัยศึกษาทดลอง หรือค้นหามุมอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับอุตสาหกรรมแร่หรืออุตสาหกรรมพื้นฐาน การเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน หรือการพัฒนาองค์ความรู้ บุคลากร เครื่องมือ นวัตกรรม หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอุตสาหกรรมแร่หรืออุตสาหกรรมพื้นฐาน รวมถึงการดำเนินการที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการวิเคราะห์ การพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีเพื่อใช้ประโยชน์แร่หรือโลหะ วัตถุประสงค์แผนแร่หรือโลหะ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมแร่หรืออุตสาหกรรมพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นในระดับที่มีลักษณะเป็นการนำร่อง ตลอดจนการศึกษาในด้านวิเคราะห์หรือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน หรือการดำเนินการในลักษณะอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอุตสาหกรรมแร่หรืออุตสาหกรรมพื้นฐานตามที่คณะกรรมการที่กำกับดูแลและพิจารณาการใช้จ่ายเงินฯ เห็นสมควร</p> <p>๑.๒. ด้านการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ให้ใช้จ่ายเงินในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการติดตาม ตรวจสอบ หรือปรับปรุงแก้ไขคุณภาพของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ซึ่งมีคุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมตามที่ราชการกำหนด หรือมีคุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของคนในชุมชน ให้กลับมามีคุณภาพที่ดี หรือมีคุณภาพของสิ่งแวดล้อม อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หรือสามารถใช้จ่ายประโยชน์ได้ โดยรวมไปถึงการศึกษา ตรวจสอบ ออกแบบ วิจัยพัฒนาเทคโนโลยี การจัดทำแผนฟื้นฟูฯ รวมทั้งการฟื้นฟูบุคลากร และกิจกรรมสนับสนุนอื่นเพื่อการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมดังกล่าวด้วย</p> <p>๒. หน่วยงานที่มีสิทธิในการยื่นคำขอใช้จ่ายเงิน หน่วยงานใน กพร. และหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีการกิจหรืออำนาจหน้าที่ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัย ด้านแร่หรือการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับแร่</p> <p>๓. กรอบเวลาปกติในการพิจารณาค่าใช้จ่ายเงิน โดยที่คำนี้ถึงถึงระยะเวลาในการจัดทำและชี้แจงงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ กพร. จึงกำหนด กรอบเวลาของคณะกรรมการฯ ในการพิจารณาค่าใช้จ่ายเงินฯ ออกเป็น ๒ ช่วง ได้แก่</p> <p>ช่วงที่ ๑ ระหว่าง เมษายน - พฤษภาคมของแต่ละปี ซึ่งเป็นกรพิจารณาคำขอฯ สำหรับโครงการ/กิจกรรม/ ค่าใช้จ่ายที่มีแผนจะเริ่มต้นดำเนินการในปีงบประมาณที่ยื่นคำขอฯ โดยให้ยื่นคำขอฯ ได้ไม่เกินเดือนมีนาคม</p> <p>ช่วงที่ ๒ ระหว่าง สิงหาคม - กันยายนของแต่ละปี ซึ่งเป็นกรพิจารณาคำขอฯ สำหรับโครงการ/ กิจกรรม/ค่า/ค่าใช้จ่ายที่มีแผนจะเริ่มต้นดำเนินการในปีงบประมาณถัดไป โดยให้ยื่นคำขอฯ ได้ไม่เกินเดือนกรกฎาคม สำหรับโครงการ/กิจกรรม/ค่า/ใช้จ่ายที่ประสงค์จะขอใช้จ่ายเงินฯ และไม่อาจรอให้ถึงรอบการพิจารณา ตามช่วงเวลาดังกล่าว ให้ยื่นคำขอฯ พร้อมแนบชุดเอกสารจำเป็นต่อฝ่ายเลขานุการฯ เพื่อเสนอประธานฯ พิจารณาตามที่เห็นสมควร</p> <p>ทั้งนี้ ให้ฝ่ายเลขานุการฯ จัดทำปฏิทินพร้อมทั้งสรุปขั้นตอนการยื่นและพิจารณาคำขอใช้จ่ายเงินฯ เพื่อเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ กพร. และประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน</p>	<p>แนวปฏิบัติในการจัดการเงินบำรุงพิเศษของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)</p> <p>๑. กรอบการพิจารณาการใช้จ่ายเงิน โครงการ/กิจกรรม/ค่าใช้จ่ายที่จะขอใช้จ่ายเงิน จะต้องสอดคล้องกับกรอบการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ ตามมติคณะกรรมการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการใช้จ่ายเงินบำรุงพิเศษกำหนดขึ้น และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ให้คำนี้ถึงถึงความสอดคล้องกับแหล่งที่มาของเงินบำรุงพิเศษซึ่งเป็นรายได้ที่จัดเก็บเพิ่มเติม จากการชำระค่าภาคหลวงแร่ที่ผลิตได้จากประทานบัตร (รายได้ที่จัดเก็บจากกรณีที่มีการประกอบการแล้ว) และ เป้าหมายของการดำเนินการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การใช้จ่ายเงินบำรุงพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีกรอบการพิจารณาในแต่ละด้าน ดังนี้</p> <p>๑.๑. การพัฒนาท้องถิ่น ในด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านการพัฒนาอาชีพ และด้านสาธารณสุขประโยชน์เฉพาะในพื้นที่ทำเหมืองหรือการทำเหมืองแร่และพื้นที่ใกล้เคียง หรือเป็นเขตศักยภาพแร่ หรือได้รับผลกระทบ ที่ทางตรงและทางอ้อมจากการประกอบกิจการด้านแร่หรือการใช้วัสดุดิบที่เกี่ยวข้องกับแร่ โดยไม่ต้องไม่เข้าซ้อนกับ การดำเนินโครงการของหน่วยงานอื่นในพื้นที่นั้น</p> <p>๑.๒. การศึกษาวิจัยด้านแร่ ที่มีลักษณะเป็นการบูรณาการแบบเป็นเครือข่ายร่วมกับหลายหน่วยงาน โดยมุ่งเป้าให้เกิดผลกระทบที่ชัดเจนในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่าง มีนัยสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง จำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก หรือ การดำเนินการในลักษณะอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยด้านแร่ ตามที่คณะกรรมการที่กำกับดูแลและพิจารณา การใช้จ่ายเงินฯ เห็นสมควร</p> <p>๑.๓. การออกแบบและปรับปรุงสภาพพื้นที่ในการทำเหมืองแล้วตามหลักภูมิสถาปัตย์ เพื่อการใช้จ่ายเงินในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาเป็นแหล่งน้ำ แหล่งท่องเที่ยว แหล่งการเรียนรู้ เป็นต้น รวมถึงการ อนุรักษ์ให้สามารถใช้จ่ายประโยชน์ด้านวัตถุประสงค์ของการปรับสภาพพื้นที่ให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๑.๔. การป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ การเฝ้าระวังและ ตรวจสอบกำกับดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณที่มีผู้ประกอบการตามเงื่อนไขการอนุญาต การตรวจสอบความ ถูกต้องครบถ้วนของการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยแร่ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังสิ้นสุดการประกอบการ รวมถึงการ พัฒนาภาคในการกำกับดูแลการประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในการ กำกับดูแลการประกอบการให้มีความถูกต้องแม่นยำและมีประสิทธิภาพสูงเพื่อป้องกันการกระทำผิดตาม กฎหมายว่าด้วยแร่ และการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ตลอดจนค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินคดี ค่าผู้คดี หรือการบังคับคดี รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิแสวงหาข้อเท็จจริง เพื่อป้องกัน หรือดำเนินการกับผู้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่</p> <p>๒. หน่วยงานที่มีสิทธิในการยื่นคำขอใช้จ่ายเงิน หน่วยงานในกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั่วประเทศ ส่วนราชการระดับกรมที่มีการกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินบำรุงพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีผู้เสนอขอใช้จ่ายเงินที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้เป็นกรมเสนอผ่านสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดประจำท้องถิ่น หรือผ่านสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จังหวัดที่รับผิดชอบพื้นที่นั้น</p>
<p>แนวปฏิบัติในการใช้จ่ายเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐวิสาหกิจของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่</p>	<p>แนวปฏิบัติในการจัดการเงินบำรุงพิเศษของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่</p>

๓. จำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมืองที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ จำนวน ๕ เรื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๒ ฐานข้อมูล ๑ ช่องทาง และสื่อการเรียนรู้ ๑ เรื่อง
 ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๒ ฐานข้อมูล ๑ ช่องทาง และสื่อการเรียนรู้ ๒ เรื่อง

มีรายละเอียดการดำเนินการให้เป็นไปตามกิจกรรมหลัก ๒.๕ และ ๒.๖ ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงพื้นที่ไปให้ความรู้ความเข้าใจและให้ข้อเสนอแนะแก่เครือข่ายภาคประชาชน ในเรื่องเกี่ยวกับการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบ จำนวน ๓๒ เครือข่าย และจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนใหม่ จำนวน ๑๐ เครือข่าย ในพื้นที่ ๑๓ จังหวัด รวบรวมจัดทำเป็น ๑ ฐานข้อมูล

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๑) มีช่องทางในการรายงานผลการเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชน ผ่านระบบ Line Official

๒) จัดทำสื่อการเรียนรู้ Infographic เพื่อเผยแพร่ความรู้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้ประกอบการ และเครือข่ายภาคประชาชน ผ่านทางเว็บไซต์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่

(๑) ๕ Easy Ways เพื่อประสิทธิภาพการประกอบการเหมืองแร่และดูแลสังคม สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน สำหรับผู้ประกอบการ

(๒) เครือข่ายภาคประชาชนในการรายงานการเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมในชุมชน ที่มีการทำเหมืองแร่ เพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานรายงานการเฝ้าระวังและดูแลสิ่งแวดล้อม เหมืองแร่ให้กับเครือข่ายภาคประชาชน

ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำฐานข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลผลกระทบสิ่งแวดล้อมของเครือข่าย ภาคประชาชนในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ ฐานข้อมูล

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดจำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุง ระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมืองที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ จะพิจารณาจากการจำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมือง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ ๒ ฐานข้อมูล ๑ ช่องทาง และสื่อการเรียนรู้ ๑ เรื่อง ซึ่งมีการดำเนินการเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ มีฐานข้อมูล จำนวนเครือข่ายภาคประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบ และฐานข้อมูลผลกระทบ สิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชน รวม ๒ ฐานข้อมูล มีช่องทางในการรายงานผลการเฝ้าระวัง สิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชนผ่านทาง Line Official และมีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ Infographic เพื่อเผยแพร่ความรู้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้ประกอบการ และเครือข่ายภาคประชาชน และเมื่อพิจารณา ความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากลไกการอนุญาตที่โปร่งใส รวดเร็วและมีระบบกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การประกอบกิจการที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

Infographic 5 Easy Ways เพื่อประสิทธิภาพการประกอบการเมืองแร่และดูแลสังคม สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน สำหรับผู้ประกอบการ

Infographic เครือข่ายภาคประชาชน ในการรายงานการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่มีการทำเหมืองแร่

ตารางสรุปการรายงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัด	ส.ป.บ.	ชื่อ อบจ.	ชื่อ อบต.	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
สงขลา	1	พนาธิ	เมือง	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน
สงขลา	2	พนาธิ	เสนา	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน
สงขลา	3	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน	รายงาน
สงขลา	4	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	5	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	6	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	7	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	8	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	9	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	10	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	11	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	12	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	13	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	14	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	15	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	16	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	17	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน
สงขลา	18	พนาธิ	ลำปำ	-	รายงาน	รายงาน	-	รายงาน	รายงาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	รายงาน

จัดทำฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบไฟล์ Excel ระหว่างปี ๒๕๕๐ - ปัจจุบัน

๔. ร้อยละความสำเร็จของเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการและการติดตามแก้ไขปัญหา ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๗๕

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๘๗.๕๔

มีการจัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับเหมืองแร่ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ (กิจกรรมหลัก ๒.๗) สรุปได้ดังนี้

ปี	จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)	จำนวนเรื่องยุติ (เรื่อง)	เรื่องอยู่ระหว่างดำเนินการ (เรื่อง)	ความสำเร็จการดำเนินการ (ร้อยละ)	ความสำเร็จการดำเนินการเฉลี่ย ๓ ปี (ร้อยละ)
พ.ศ. ๒๕๖๖	๓๓	๑๔	๑๙	๘๕.๖๐	๘๗.๕๔
พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๑	๑๔	๑๗	๘๖.๒๙	
พ.ศ. ๒๕๖๘	๒๗	๑๗	๑๐	๙๐.๗๔	
รวม	๙๑	๔๕	๔๖		

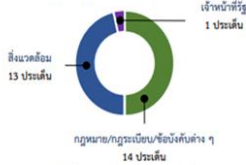
ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละความสำเร็จเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการและการติดตามแก้ไขปัญหา จะพิจารณาจากเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการและการติดตามแก้ไขปัญหาที่มีการส่งเรื่องที่ได้รับแจ้งไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ และมีการติดตามผลการแก้ไขปัญหายอย่างต่อเนื่อง และมีการแจ้งผู้ร้องเรียนทราบผลการดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้มีการแก้ไขปัญหาลแล้วเสร็จหรือมีข้อสรุป ซึ่งประเมินความสำเร็จตามขั้นตอนการจัดการเรื่องร้องเรียนที่กำหนดไว้ในคำอธิบายตัวชี้วัด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๗๕ ซึ่งสามารถดำเนินการได้สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ทุกปี และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากลไกการอนุญาตที่โปร่งใส รวดเร็ว และมีระบบกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการประกอบกิจการที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

สรุปผลการดำเนินงานเรื่องร้องเรียนของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 รอบที่ 2
(1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567)

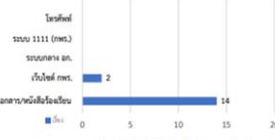
รวม 16 เรื่อง

1. ประเด็นเรื่องร้องเรียน

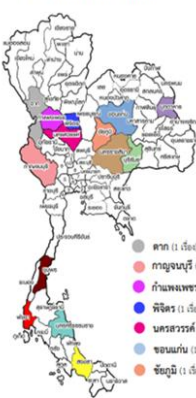
* เรื่องร้องเรียน 1 เรื่อง มีการร้องเรียนมากกว่า 1 ประเด็น

3. ช่องทางการร้องเรียน

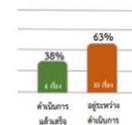

* เรื่องร้องเรียน 1 เรื่อง มีการร้องเรียนมากกว่า 1 ช่องทาง

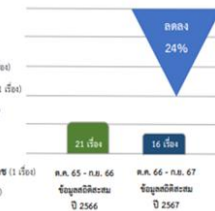
2. จังหวัดที่มีเรื่องร้องเรียน

4. สถานะการดำเนินการ

5. เปรียบเทียบจำนวนเรื่องร้องเรียนกับปี 2566

สรุปผลการดำเนินงานเรื่องร้องเรียนของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบที่ 2
(1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568)

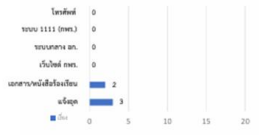
รวม 5 เรื่อง

1. ประเด็นเรื่องร้องเรียน

* เรื่องร้องเรียน 1 เรื่อง มีการร้องเรียนมากกว่า 1 ประเด็น

3. ช่องทางการร้องเรียน

* เรื่องร้องเรียน 1 เรื่อง มีการร้องเรียนมากกว่า 1 ช่องทาง

2. จังหวัดที่มีเรื่องร้องเรียน

4. สถานะการดำเนินการ

5. เปรียบเทียบจำนวนเรื่องร้องเรียนกับปี 2567

หมายเหตุ : - หน่วยนับเป็นเรื่อง - ฝ่ายบริหารยังไม่ดำเนินการตามกฎหมาย
- ความพร้อมและความสะดวกของพื้นที่ในการปฏิบัติงานสัมพันธ์กับเรื่องและแจ้งผลการร้องเรียน - รอรับการปฏิบัติงานอย่างละเอียด
- ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและเจ้าหน้าที่ในภูมิภาคเรื่องร้องเรียน - เมษายนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ

การดำเนินการเรื่องร้องเรียนผ่านช่องทางรับเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ

๕. ร้อยละของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัดภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๕๐ (รายปี)

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๖.๖๑ (เฉลี่ย ๓ ปี)

มีการดำเนินการส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายดำเนินกิจการให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้นตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ (LCS) ผ่านโครงการต่าง ๆ (กิจกรรม ๒.๘) ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

- สถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วมตรวจประเมิน CSR - DPIM จำนวน ๒๔ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๒๑ ราย

- สถานประกอบการสมัครเข้าร่วมตรวจประเมิน Green mining จำนวน ๓๑ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๓๑ ราย

ผู้สมัครโครงการ CSR - DPIM และ Green Mining รวมจำนวน ๕๕ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมินรวมจำนวน ๕๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕๕

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

- สถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วมตรวจประเมิน CSR - DPIM จำนวน ๑๔ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๑๓ ราย

- สถานประกอบการสมัครเข้าร่วมตรวจประเมิน Green Mining จำนวน ๓๗ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๓๖ ราย

ผู้สมัครโครงการ CSR - DPIM และ Green mining รวมจำนวน ๕๑ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน ๔๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๒๙

ปี พ.ศ. ๒๕๖๘

- สถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วมตรวจประเมิน CSR - DPIM จำนวน ๑๙ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๑๙ ราย

- สถานประกอบการสมัครเข้าร่วมตรวจประเมิน Green Mining จำนวน ๓๑ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๓๐ ราย

ผู้สมัครโครงการ CSR - DPIM และ Green Mining รวมจำนวน ๕๐ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน ๔๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๐๐

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน จะพิจารณาจากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ CSR - DPIM และ Green Mining ที่ผ่านการตรวจประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๕๐ ซึ่งสามารถดำเนินการได้สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละปี และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนา ด้านที่ ๒ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากลไกการอนุญาตที่โปร่งใส รวดเร็วและมีระบบกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการประกอบกิจการที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพโดยคำนึง กระบวนการมีส่วนร่วม

พิธีมอบรางวัลเหมืองแร่สีเขียว ประจำปี ๒๕๖๖ (Green Mining Award 2023)

พิธีมอบรางวัลเหมืองแร่สีเขียวประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (Green Mining Award 2024)

พิธีมอบรางวัลเหมืองแร่สีเขียว ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (Green Mining Award 2025)

๖. มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice)เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหามลกระทบ และพัฒนาความเป็นอยู่ ของชุมชนไม่น้อยกว่า ๓ กรณีตัวอย่าง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ : ๑ แนวทาง และ ๑ ตัวอย่าง

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ : ๑ แนวทาง และ ๑ ตัวอย่าง

ดำเนินการจัดทำแนวทางการคัดเลือกสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้คัดเลือกสถานประกอบการที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อเป็นตัวอย่าง จำนวน ๑ แห่ง คือ บริษัท ศิลาธารา จำกัด จังหวัดระยอง (กิจกรรมหลัก ๒.๙)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหามลกระทบและพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชน จะพิจารณาจากการมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) และมีตัวอย่างสถานประกอบการที่นำวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ไปปฏิบัติ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่มี ๑ แนวทาง และ ๑ ตัวอย่าง ซึ่งสามารถดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งมีการเผยแพร่แนวทางการคัดเลือกสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ให้ผู้ประกอบการทราบ และมีการเผยแพร่แนวทางการคัดเลือกในกิจกรรม KM ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผ่านช่องทาง Line Official : DPIM - COMMUNICATION และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๒ คือ มีการปรับปรุงระบบจัดสรรและใช้ผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งแร่อย่างเป็นธรรมและทั่วถึงสอดคล้องกับความต้องการในการป้องกันแก้ไขปัญหามลกระทบและพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนในระดับท้องถิ่น

สรุปภาพรวมของการติดตามและประเมินผลตามแนวทางการพัฒนา

ภาพรวมของการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์ของการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนา กลไกการอนุญาตที่โปร่งใส รวดเร็วและมีระบบกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการประกอบกิจการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงระบบจัดสรรและใช้ผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งแร่อย่างเป็นธรรม และทั่วถึงสอดคล้องกับความต้องการในการป้องกันแก้ไขปัญหามลกระทบและพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนในระดับท้องถิ่น และมีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน ๖ ตัวชี้วัด คือ มีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส มีฐานข้อมูลจำนวนเครือข่ายภาคประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบ และฐานข้อมูลผลกระทบสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชนมีช่องทางในการรายงานผลการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชนผ่านทาง Line

Official และมีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ Infographic เพื่อเผยแพร่ความรู้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้ประกอบการ และเครือข่ายภาคประชาชน มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายดำเนินกิจการให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคมผ่านโครงการ CSR - DPIM และ Green mining และมีแนวทางการคัดเลือกสถานประกอบการเมืองแร่ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเมืองแร่ และมีตัวอย่างสถานประกอบการที่นำวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ไปปฏิบัติ แต่ทั้งนี้ยังไม่บรรลุเป้าประสงค์บางส่วน เช่น การศึกษา การพัฒนา และทดลองใช้วิธีการประมวลผลสัมมนาซึ่งอยู่ระหว่างการจัดประชุมสัมมนาเพื่อปิดโครงการ และเผยแพร่การศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (กิจกรรมหลัก ๒.๓) และเรื่องการปรับปรุงสัดส่วนการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่แก่ท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของเหมืองโดยตรงให้มากขึ้น (กิจกรรมหลัก ๒.๔) เนื่องจากการจัดสรรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Best Practice

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุน

01 | ความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูล

1.1 มีช่องทางสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานกองทุนแบบเชิงรุก เช่น

- ป้ายประชาสัมพันธ์
- Line Facebook
- เวทีชุมชน หรือ การประชุมหมู่บ้าน

1.2 มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานการใช้ประโยชน์กองทุนที่เป็นปัจจุบันให้ประชาชนรับทราบอย่างต่อเนื่อง และในกรณีของกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพให้มีการเผยแพร่ข้อมูลสรุปผลการตรวจสุขภาพในภาพรวมของชุมชน ให้ประชาชนรับทราบ รวมทั้งมีการให้ตัวชี้วัดที่เป็นประโยชน์ในการเฝ้าระวังสุขภาพแก่ประชาชน

02 | ตรวจสอบได้

2.1 มีการจัดทำแผนงานโครงการหรือแผนการดำเนินงาน ภายในพื้นที่ที่มี 3 กิโลเมตร

2.2 มีการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบมวลชนสัมพันธ์ รายงานสถานะทางการเงิน และรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการใช้จ่ายเงินกองทุน

2.3 มีการจัดทำรายงานผลตรวจสุขภาพประจำปีและสรุปผลการตรวจสุขภาพของประชาชนในภาพรวมเพื่อใช้ในการเฝ้าระวังผลกระทบด้านสุขภาพที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการเมืองแร่

03 | การมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วน

3.1 คณะกรรมการมวลสัมพันธ์ทั้ง 3 ภาคส่วน ได้แก่

ผู้ประสานมิตร

ภาคประชาชน

หน่วยงานภาครัฐ

มีส่วนร่วมในการพิจารณาการใช้ประโยชน์กองทุน

3.2 มีช่องทางในการเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไป แสดงความคิดเห็นและความต้องการของชุมชน

3.3 มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์

3.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความร่วมมือ และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ประกอบการและชุมชน

04 | การพัฒนาความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิต ของชุมชนอย่างยั่งยืน

4.1 มีการดำเนินกิจกรรมที่เป็นความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

4.2 มีการดำเนินกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนต่าง ๆ เช่น

- การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค
- การศึกษา
- ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รวมทั้งสนับสนุนกิจกรรมสาธารณสุขของชุมชน เช่น

- การส่งเสริมสุขภาพ
- การป้องกันโรค
- การรักษาโรค หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพ

4.3 มีการดำเนินกิจกรรมที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น

ประชาชนกลุ่มเปราะบาง

วัยเด็ก

ผู้สูงอายุ

4.4 มีการส่งเสริม พัฒนาหรือถ่ายทอดทักษะที่ชุมชนสามารถนำไปต่อยอดในการสร้างรายได้หรืออาชีพในชุมชนได้

แบ่งออกเป็น 4 หมวด

แบ่งออกเป็น 4 หมวด

4.5 มีการจ้างงานในพื้นที่ เพื่อเป็นการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชน

4.6 มีการวางแผนด้านการส่งเสริมสาธารณสุขชุมชนที่มีประสิทธิภาพ

4.7 มีการกำหนดกลไกหรือแผนงานในการติดตามข้อมูลสุขภาพของประชาชน ในกรณีที่พบผลตรวจสุขภาพผิดปกติ

4.8 มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ เช่น

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

เพื่อประสิทธิภาพในการติดตามและเฝ้าระวังสุขภาพของประชาชนจากความเสี่ยงที่อาจจะเกิดจากการประกอบกิจการเหมืองแร่

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) การใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ สำหรับโครงการเมืองแร่

ST คีลาราร่า
27 สิงหาคม 2024 · 📍

"คีลาราร่า มอบทุนการศึกษาให้กับเยาวชนที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์" ประจำปี 2567 รุ่นที่ 1 บริษัท คีลาราร่า จำกัด ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา จึงได้จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาให้กับเยาวชนที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ในระดับอาชีวศึกษา และมีภูมิลำเนา จำนวน 5 ทุน รวมมูลค่ากว่า 200,000 บาท ให้กับเยาวชนในชุมชน มริเวณพื้นที่หมู่ที่ 2 บ้านมิ่งดงคำ, หมู่ที่3 บ้านหนองไร่, หมู่ที่4 บ้านหมอม้อย และหมู่ที่ 6 บ้านเขาคดองของ

ในวันเสาร์ที่ 29 กรกฎาคม 2567 ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไร่ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง บริษัท คีลาราร่า จำกัด ขอแสดงความยินดี กับเยาวชนที่ได้เงินทุนการศึกษาทุกท่าน และคีลาราร่าพร้อมสนับสนุนการส่งร่อนาคัดที่ดีของเยาวชนไทยสืบไป

#บริษัทคีลาราร่า #คีลาราร่า #คีลารารามอบทุนการศึกษา #ยกระดับคุณภาพสร้างโอกาสให้เยาวชนในการศึกษาต่อ

"คีลาราร่า"
มอบทุนการศึกษาให้กับเยาวชนที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์

โปร่งใสเปิดเผยข้อมูล

ST คีลาราร่า
28 สิงหาคม 2024 · 📍

" คีลาราร่า ห่วงใย ใส่ใจชุมชน "

บริษัท คีลาราร่า จำกัด ร่วมกับสาธารณสุขประจำอำเภอปลวกแดง จัดโครงการตรวจคัดกรองและป้องกันไข้หวัดใหญ่ ประจำปี 2567

เมื่อวันที่ 23-26 กรกฎาคม 2567 บริษัท คีลาราร่า จำกัด ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองไร่ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านมิ่งดงคำ ให้บริการฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่ ให้กับชาวบ้าน ชุมชนหมู่ที่ 2 บ้านมิ่งดงคำ, หมู่ที่3 บ้านหนองไร่ , หมู่ที่4 บ้านหมอม้อย และหมู่ที่ 6 บ้านเขาคดองของ จำนวน 220 คน

บริษัท คีลาราร่า จำกัด เราห่วงใยและใส่ใจสุขภาพของทุกคนชุมชน โดยมุ่งหวังให้ชุมชนอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน

#บริษัทคีลาราร่า #ห่วงใยใส่ใจสุขภาพชุมชน

พัฒนาความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของชุมชนอย่างยั่งยืน

การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ประชุมคณะกรรมการชุมชนสัมพันธ์ ครั้งที่ 1/2567 ประทานบัตรที่ 31024/16461

โครงการเหมือนถิ่นอุตสาหกรรมนิคมกันทรวิชัย ที่อุตสาหกรรมถาวรถาวรวิชัย

ของ บริษัท คีลาราร่า จำกัด

เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 09.00 - 12.00น.

ณ บัณฑิตประชุม องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไร่

ตรวจสอบได้

ตัวอย่างสถานประกอบการที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) บริษัท คีลาราร่า จำกัด จังหวัดระยอง

ตารางที่ ๔ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรร
ผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่			
๑. ร้อยละความสำเร็จของกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ได้รับการทบทวนและปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตตามเป้าหมายที่กำหนดร้อยละ ๑๐๐ จากเป้าหมายทั้งสิ้น ๒๐ เรื่องตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	ร้อยละ ๕๐ (๑๐ เรื่อง/ สะสม)	ร้อยละ ๑๐๐ มีการแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย เพื่อลดปัญหา อุปสรรคหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแล้วเสร็จจำนวน ๒๐ เรื่อง - ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ : จำนวน ๓ เรื่อง - ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ : จำนวน ๘ เรื่อง - ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ : จำนวน ๙ เรื่อง	- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุก่อนกำหนดเวลา *ผลการดำเนินงานระดับที่ ๑ ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย เพื่อลดปัญหา อุปสรรคหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม แล้วเสร็จจำนวน ๒๐ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการปรับปรุงกลไกการอนุมัติ อนุญาต และการจัดสรรผลประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	ร้อยละ ๓๓ (๔ เรื่อง /สะสม)	ร้อยละ ๓๓ ดำเนินงานปรับปรุงและพัฒนากระบวนการดำเนินงาน จำนวน ๔ เรื่อง ได้แก่ ๑) ระบบชำระเงินและออกใบเสร็จอิเล็กทรอนิกส์ (DPIM FIN) ๒) การจัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓) แนวปฏิบัติในการจัดการเงินบำรุงพิเศษของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ๔) แนวปฏิบัติการใช้จ่ายเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒ ดำเนินงานปรับปรุง/พัฒนากระบวนการดำเนินงาน จำนวน ๔ เรื่อง (ร้อยละ ๓๓) ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๔ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรร
ผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น																						
๓. จำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมืองที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพจำนวน ๕ เรื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๒ ฐานข้อมูล ๑ ช่องทาง ๑ งาน info	<p>๒ ฐานข้อมูล ๑ ช่องทาง สื่อการเรียนรู้ Infographic ๒ งาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีฐานข้อมูลเครือข่ายภาคประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบ และฐานข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลผลกระทบสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชน รวม ๒ ฐานข้อมูล - มีช่องทางในการรายงานผลการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายภาคประชาชน ผ่านทาง Line Official - มีจัดทำ Infographic เพื่อเผยแพร่ความรู้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้ประกอบการ และเครือข่ายภาคประชาชน จำนวน ๒ เรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒ - ๒ ฐานข้อมูล - ๑ ช่องทาง (Line Official) - สื่อการเรียนรู้ Infographic จำนวน ๒ งาน ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ 																						
๔. ร้อยละความสำเร็จของเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการจัดการและการติดตามแก้ไข ปัญหา ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนด ในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๗๕	<p>ร้อยละ ๘๗.๕๔</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>ปี</th> <th>จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)</th> <th>จำนวนเรื่องยุติ (เรื่อง)</th> <th>เรื่องอยู่ระหว่างดำเนินการ (เรื่อง)</th> <th>ความสำเร็จการดำเนินการ (ร้อยละ)</th> <th>ความสำเร็จการดำเนินการเฉลี่ย ๓ ปี (ร้อยละ)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>พ.ศ. ๒๕๖๖</td> <td>๓๓</td> <td>๑๔</td> <td>๑๙</td> <td>๘๕.๖๐</td> <td rowspan="3">๘๗.๕๔</td> </tr> <tr> <td>พ.ศ. ๒๕๖๗</td> <td>๓๑</td> <td>๑๔</td> <td>๑๗</td> <td>๘๖.๒๙</td> </tr> <tr> <td>พ.ศ. ๒๕๖๘</td> <td>๒๗</td> <td>๑๗</td> <td>๑๐</td> <td>๙๐.๗๔</td> </tr> </tbody> </table>	ปี	จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)	จำนวนเรื่องยุติ (เรื่อง)	เรื่องอยู่ระหว่างดำเนินการ (เรื่อง)	ความสำเร็จการดำเนินการ (ร้อยละ)	ความสำเร็จการดำเนินการเฉลี่ย ๓ ปี (ร้อยละ)	พ.ศ. ๒๕๖๖	๓๓	๑๔	๑๙	๘๕.๖๐	๘๗.๕๔	พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๑	๑๔	๑๗	๘๖.๒๙	พ.ศ. ๒๕๖๘	๒๗	๑๗	๑๐	๙๐.๗๔	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒ จัดการเรื่องร้องเรียนได้สำเร็จมากกว่า ร้อยละ ๗๕ ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้
ปี	จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)	จำนวนเรื่องยุติ (เรื่อง)	เรื่องอยู่ระหว่างดำเนินการ (เรื่อง)	ความสำเร็จการดำเนินการ (ร้อยละ)	ความสำเร็จการดำเนินการเฉลี่ย ๓ ปี (ร้อยละ)																				
พ.ศ. ๒๕๖๖	๓๓	๑๔	๑๙	๘๕.๖๐	๘๗.๕๔																				
พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๑	๑๔	๑๗	๘๖.๒๙																					
พ.ศ. ๒๕๖๘	๒๗	๑๗	๑๐	๙๐.๗๔																					

ตารางที่ ๔ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
๕. ร้อยละของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัดภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	ร้อยละ ๕๐	<p>ร้อยละ ๙๖.๖๑</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีสถานประกอบการสมัครเข้าร่วมโครงการ CSR - DPIM และ Green mining รวมจำนวน ๕๕ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๕๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕๕ - ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีสถานประกอบการสมัครเข้าร่วมโครงการ CSR - DPIM และ Green mining รวมจำนวน ๕๑ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๔๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๒๙ - ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ มีสถานประกอบการสมัครเข้าร่วมโครงการ CSR - DPIM และ Green mining รวมจำนวน ๕๐ ราย ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน ๔๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒ มีสถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วมตรวจประเมิน CSR - DPIM และ Green mining ผ่านการประเมิน เป็นไปตามตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้
๖. มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบ และพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนไม่น้อยกว่า ๓ กรณีตัวอย่างภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑ แนวทาง ๑ ตัวอย่าง	<p>๑ แนวทาง ๑ ตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางการคัดเลือกสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ - มีตัวอย่างสถานประกอบการเหมืองแร่ที่ได้รับคัดเลือก ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๑ ตัวอย่าง คือ บริษัท ศิลาธารา จำกัด จังหวัดระยอง 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒ - มีการจัดทำแนวทางการคัดเลือกสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ และมีตัวอย่างสถานประกอบการที่นำไปใช้ ๑ ตัวอย่าง เป็นไปตามตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

๓.๓ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่

ภายใต้แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน ๖ ตัวชี้วัด มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายตัวชี้วัดปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ จำนวน ๖ ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ ๑๐๐) โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ร้อยละของของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๓๐

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๓๐.๙๘

มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถนำทางแร่ดินขาวกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมได้ร้อยละ ๓๐.๙๘ เมื่อเทียบกับข้อมูลฐานของของเสียเป้าหมายที่เกิดจากการทำเหมืองแร่และการผลิตแร่จากสถานประกอบการ จำนวน ๒๓๐,๐๐๐ ตันต่อปี (baseline data เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๖) (กิจกรรมหลัก ๓.๑)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละของของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐ จะพิจารณาจากค่าข้อมูลฐานของเสีย (baseline data) ที่เกิดจากการทำเหมืองแร่และการผลิตแร่ลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ๒๓๐,๐๐๐ ตันต่อปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ลดลงร้อยละ ๓๐ ซึ่งสามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ เกิดการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มีฐานวัตถุดิบด้านแร่ที่มั่นคงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียน และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ โดยการนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่จะช่วยลดค่าใช้จ่ายจัดเก็บหรือกำจัดให้กับผู้ประกอบการ

การลงพื้นที่ศึกษาและเก็บตัวอย่างทางแร่คุณภาพต่ำที่เหลือทิ้งจากผู้ประกอบการชนิดแร่ดินขาว จังหวัดระนอง

ตัวอย่างกองแร่คุณภาพต่ำจากกระบวนการทำเหมือง บริษัท ชินชนะดินขาว จำกัด

ตัวอย่างกองแร่คุณภาพต่ำจากกระบวนการทำเหมือง บริษัท มินเนอร์ล รีซอร์สเซส ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด

๒. มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ในการประยุกต์ ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ๑) ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ ๒) ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ ๓) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ไม่น้อยกว่า ๒ แนวทาง ในแต่ละด้านภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๒ แนวทาง (สะสม)

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๖ แนวทาง (สะสม)

- มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ จำนวน ๕ แนวทาง (กิจกรรมหลัก ๓.๒)

ได้แก่

๑) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตซีโอไลต์ ๑๓X จากหินพอตเทอรีเพื่อเป็นวัสดุดักจับ คาร์บอนไดออกไซด์

๒) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตสารประกอบแมกนีเซียมคุณภาพสูงจากแหล่งแร่โดโลไมต์

๓) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตแม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟตจากหัวแร่โพแทช

๔) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการสังเคราะห์อะลูมินาจากแร่ดินขาว

๕) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยโปแตสเซียมฟอสเฟตจากหัวแร่โพแทช

- มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ จำนวน ๑ แนวทาง คือ แนวทางการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่จากหางแร่ดินขาว

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการเพิ่มมูลค่าแร่ ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ และด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จะพิจารณาจากจำนวนแนวทางแนวทางการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิต ที่มีการเผยแพร่และผลักดันให้สถานประกอบการ เหมือนแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานนำไปประยุกต์ใช้ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ จำนวน ๒ แนวทาง (สะสม) โดยมีผลการดำเนินงานได้ จำนวน ๖ แนวทาง (สะสม) ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ แล้ว จะเห็นว่า บรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ เกิดการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรม ยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มีฐานวัตถุดิบด้านแร่ที่มั่นคงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่

การสัมมนาถ่ายทอดเทคโนโลยี
จากพระอินชวสุวิทูตบัณฑิตคุณภาพสูง: ดินแบบแคลไซต์
สังเคราะห์ไฮโดร 13X เพื่อการผลิตเซฟทาไมซี

วันจันทร์ที่ 8 ธันวาคม 2568
เวลา 9:30 - 13:00 น.
ณ ห้องประชุม 202 อาคาร 2 ชั้น 2
โรงเรียนเทคโนโลยี นเรศวร

วิทยากร

การออกแบบอุปกรณ์ต้นแบบเทคโนโลยีการสกัดซีโอไลต์จากแร่ดินขาว

ระบบปฏิบัติการสำหรับการตกผลึก/ระบบกรองและล้างผลิตภัณฑ์ระบบบำบัดน้ำเสีย

ผงซีโอไลต์ 13X ที่สังเคราะห์จากหินพอตเทอรี
ด้วยอุปกรณ์ต้นแบบเทคโนโลยีการสกัดซีโอไลต์จากแร่ดินขาวที่พัฒนาขึ้นในโครงการ

เปรียบเทียบสมบัติทางเคมีและกายภาพของผลิตภัณฑ์ผงซีโอไลต์ 13X ในห้องตลาดและที่สังเคราะห์จากหินพอตเทอรีด้วยอุปกรณ์ต้นแบบเทคโนโลยีการสกัดซีโอไลต์จากแร่ดินขาวที่พัฒนาขึ้นในโครงการ

คุณสมบัติ	ตัวอย่างซีโอไลต์ 13X ในท้องตลาด	ผงซีโอไลต์ 13X จากหินพอตเทอรี
พื้นที่ผิว (m ² /g)	666.51	619.07
การดูดซับ CO ₂ ที่ 250 mmHg 25°C (wt%)	16.45	15.72
ขนาดอนุภาค (micron)	<45	<45
ลักษณะผง		

แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตซีโอไลต์ ๑๓X จากหินพอตเทอรีเพื่อเป็นวัสดุดักจับคาร์บอนไดออกไซด์

$$[x\text{Ca}(\text{OH})_2 \cdot y\text{Mg}(\text{OH})_2] + (x+y)\text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow x\text{CaSO}_4(s) + y\text{MgSO}_4(aq)$$

โดโลไมต์

↓ Calcline 1000 °C

MgO, CaO

+ H₂O 300g

Mg(OH)₂ + Ca(OH)₂

+ H₂SO₄(98%) 198.58g + H₂O 300g

MgSO₄(aq) + CaSO₄·2H₂O(s)

solid-filter, dry 60 °C 24h

MgSO₄·7H₂O

↓ solution, dry 110 °C 24h

CaSO₄·2H₂O

ผลิตภัณฑ์ที่ได้

- MgSO₄·7H₂O
- CaSO₄·2H₂O

แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตสารประกอบแมกนีเซียมคุณภาพสูงจากแหล่งแร่โดโลไมต์

<p>ผงแกมมาอะลูมินา 80% + จูโดเบอท์ไมต์ 20%</p> <p>สารละลายกรดอะซิติก ความเข้มข้น 5%</p> <p>อบแห้งและเผา</p> <p>เม็ดอะลูมินากัมมันต์</p> <p>ขึ้นรูปด้วยเครื่องปั้นเม็ด pan pelletizing</p>	
<p>ขั้นตอนการผลิตเม็ดอะลูมินากัมมันต์ในห้องปฏิบัติการ</p>	<p>เม็ดอะลูมินาตัวอย่างหลังขึ้นรูป</p>
<p>แนวทางการใช้เทคโนโลยีการสังเคราะห์อะลูมินาจากแร่ดินขาว</p>	

<p>ผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงจากแร่โพแทชของโรงงานต้นแบบ</p>	<p>แม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟต จากหัวแร่โพแทช</p>
<p>แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยโปแตสเซียมฟอสเฟตจากหัวแร่โพแทช</p>	

๓. จำนวนผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่ หรือวัสดุทดแทนแร่ หรือแร่ทดแทน จำนวน ๕ ผลงาน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๓ ผลงาน (สะสม)

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๕ ผลงาน (สะสม)

มีการส่งเสริมงานวิจัยด้านแร่ที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัสดุคุณภาพสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๕ ผลงานวิจัย (กิจกรรมหลัก ๓.๓ และ ๓.๔) ได้แก่

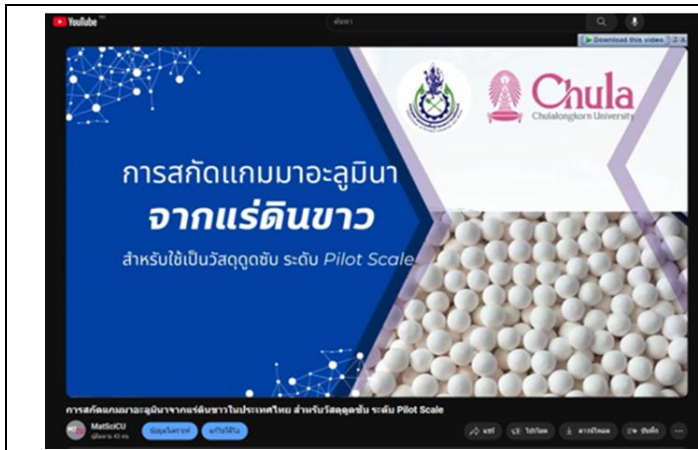
- ๑) เทคโนโลยีการผลิตซีโอไลต์ ๑๓X จากหินพอตเทอร์รี่เพื่อเป็นวัสดุดักจับคาร์บอนไดออกไซด์
- ๒) เทคโนโลยีการผลิตสารประกอบแมกนีเซียมคุณภาพสูงจากแหล่งแร่โดโลไมต์
- ๓) เทคโนโลยีการผลิตแม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟตจากหัวแร่โพแทช
- ๔) เทคโนโลยีการสังเคราะห์อะลูมินาจากแร่ดินขาว
- ๕) เทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยโปแตสเซียมฟอสเฟตจากหัวแร่โพแทช

รวมถึงการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่มูลค่าซึ่งได้มีการจัดสัมมนาเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดังกล่าว

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดจำนวนผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่ หรือวัสดุทดแทนแร่ หรือแร่ทดแทน จะพิจารณาจากจำนวนงานวิจัยในการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่จำนวน ๓ ผลงานวิจัย (สะสม) โดยมีผลการดำเนินงาน จำนวน ๕ งานวิจัย (สะสม) ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ เกิดการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มีฐานวัตถุดิบด้านแร่ที่มั่นคงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่

<p>เทคโนโลยีการผลิตซีโอไลต์ 13 X และ สารประกอบแมกนีเซียมและแคลเซียมคุณภาพสูง</p>		

เทคโนโลยีการสังเคราะห์อะลูมินา
จากแร่ดินขาว

การสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีการสกัดอะลูมินาจากแร่ดินขาว

หน้า

หลัง

(ก) ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟต สูตร 0-0-50

(ข) สารบำรุงพืชแอมโมเนียมคลอไรด์

เทคโนโลยีการผลิตแม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟตจากหัวแร้โพแทช

๒) การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตโดยการใช้ Solar Cell กรณีศึกษาการผลิตเหล็กข้อย้อย บริษัท เหล็กทรัพย์ จำกัด

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดมีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมือง จะพิจารณาจากจำนวนงานวิจัยในการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่จำนวน ๒ วิธีปฏิบัติ (สะสม) มีผลการดำเนินงาน ๒ วิธีปฏิบัติ (สะสม) โดยนำวิธีปฏิบัติวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตโดยการใช้วัตถุดิบที่สะอาด กรณีศึกษาการผลิตเหล็กข้อย้อย เหล็กเส้นกลม บริษัท ที.ดี.ซี.สตีล กรุ๊ป จำกัด โดยการเปลี่ยนวัตถุดิบในกระบวนการผลิต ไปใช้วัตถุดิบ low carbon เช่น Billet จากการหลอมเศษเหล็กในประเทศ ทำให้สามารถลดการปลดปล่อย GHG ได้ ๗๒๘ tCO₂/year และนำวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตโดยการใช้พลังงานสะอาด กรณีศึกษาการผลิตเหล็กข้อย้อย บริษัท เหล็กทรัพย์ จำกัด โดยได้ดำเนินการติดตั้ง Solar cell ขนาด ๕ MW ใช้ร่วมในกระบวนการผลิต ทำให้สามารถลดการปลดปล่อย GHG ได้ ๓,๖๔๓ tCO₂/year ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมาย

ที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๒ ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ คือ มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การป้องกันและลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชนเพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การอยู่ร่วมกันของการพัฒนาแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

๑. การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตโดยการใช้ Solar Cell กรณีศึกษาการผลิตเหล็กเส้นข้อย้อย บริษัท เหล็กทรัพย์ จำกัด
๒. การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตโดยการใช้วัตถุดิบที่สะอาด การผลิตเหล็กเส้นกลม บริษัท ที.ดี.ซี.สตีล กรุ๊ป จำกัด

๕. จำนวนพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง ๕ พื้นที่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๓ พื้นที่ (สะสม)

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ๓ พื้นที่ (สะสม)

มีการดำเนินการดังนี้ (กิจกรรมหลัก ๓.๖)

- ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ดำเนินงานฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่และสามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ โดยพัฒนาเป็นสวนป่า ๑ พื้นที่ ในพื้นที่ตำบลสำน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

- ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ดำเนินงานฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ โดยพัฒนาเป็นสวนป่าจำนวน ๑ พื้นที่ ในพื้นที่ตำบลบ่อหลวง อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่

- ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว (โดนทิ้งร้าง) โดยการปรับสภาพพื้นที่ให้มีความปลอดภัย ทำการปลูกไม้ยืนต้นในพื้นที่เพื่อให้มีสภาพกลมกลืนกับพื้นที่ใกล้เคียงและดูแลบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องรวมทั้งวัดอัตราการเจริญเติบโตของต้นไม้ที่ปลูกไว้ ในพื้นที่ตำบลเขาทอง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดจำนวนพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง จะพิจารณาจากจำนวนงานวิจัยในการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่จำนวน ๓ พื้นที่ (สะสม) มีผลการดำเนินงาน จำนวน ๓ พื้นที่ (สะสม) ที่ได้รับการฟื้นฟูและปรับสภาพพื้นที่ การประกอบการเหมืองแร่ให้มีความปลอดภัย มีสภาพกลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนด และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๒ คือ มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่การทำเหมืองภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การอยู่ร่วมกันของการพัฒนาแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

พื้นที่ตำบลสำน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

๒) จัดทำคู่มือและระบบประเมินตามหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) พร้อมทั้งพัฒนาระบบการประเมินออนไลน์ Performance Assessment System: CEPAS) (ร้อยละ ๔๐)

๓) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จัดฝึกอบรมถ่ายทอดหลักเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัด ใน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี ลพบุรี และชุมพร มีผู้สนใจเข้าร่วมรวมทั้งสิ้น ๘๙ คน (ร้อยละ ๘๐)

๔) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดเผยแพร่องค์ความรู้และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ CE ผ่านการสัมมนาวิชาการด้าน CE จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลำพูน จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น ๑๑๑ ราย (ร้อยละ ๘๐)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละของความสำเร็จในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) จะพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความสำเร็จของการดำเนินการที่กำหนดไว้ในคำอธิบายตัวชี้วัด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ กำหนดค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๘๐ คือ โดยมีการจัดทำหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) จัดทำคู่มือและระบบประเมินตามหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน พร้อมทั้งพัฒนาระบบการประเมินออนไลน์ และจัดฝึกอบรมถ่ายทอดหลักเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัด และเผยแพร่องค์ความรู้และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ CE ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๐ ราย ประเมินความสำเร็จแล้วอยู่ที่ร้อยละ ๘๐ ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนด และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๓ คือ ผู้ประกอบการด้านแร่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้สถานประกอบการดำเนินกิจการที่มีมาตรฐานด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งทำให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน

สรุปภาพรวมของการติดตามและประเมินผลตามแนวทางการพัฒนา

ภาพรวมของการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่ พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์ทุกด้านของแนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ มีการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมยุคใหม่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ มีฐานวัตถุดิบด้านแร่ที่มั่นคงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่การทำเหมืองภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การอยู่ร่วมกันของการพัฒนาแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ประโยชน์จากพื้นที่การทำเหมืองภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นองค์ประกอบไปสู่การอยู่ร่วมกันของการพัฒนาแร่และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ตลอดจนมีการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลให้สถานประกอบการดำเนินกิจการ

ที่มีมาตรฐานด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งทำให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน นอกจากนี้ มีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน ๖ ตัวชี้วัด คือ มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถนำทางแร่ดินขาวกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมได้ ร้อยละ ๓๐.๙๘ มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่และการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ รวมจำนวน ๖ แนวทาง มีการส่งเสริมงานวิจัยด้านแร่ที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๕ ผลงานวิจัย มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) จำนวน ๒ เรื่อง มีการฟื้นฟูและปรับปรุงพื้นที่การประกอบการเหมืองแร่ให้มีความปลอดภัย มีสภาพกลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมืองให้ จำนวน ๓ พื้นที่ มีหลักเกณฑ์และคู่มือและระบบประเมินตามหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และจัดฝึกอบรมถ่ายทอดหลักเกณฑ์เผยแพร่องค์ความรู้และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ CE การดำเนินการทั้งหมดนี้จะช่วยให้ประเทศสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแร่อย่างยั่งยืน เกิดการพัฒนาศักยภาพตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมแร่ เกิดนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ในประเทศ ซึ่งหมายรวมถึงการเปลี่ยนของเสียให้เป็นผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า เพิ่มศักยภาพด้านการแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ (recycle) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรแร่ให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุด

**คู่มือการประเมินประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้
หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร**

ตารางที่ ๕ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่			
๑. ร้อยละของของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐.๙๘ มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถนำทางแร่ดินขาวกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมได้ร้อยละ ๓๐.๙๘ เมื่อเทียบกับข้อมูลฐานของของเสียเป้าหมายที่เกิดจากการทำเหมืองแร่และการผลิตแร่จากสถานประกอบการ จำนวน ๒๓๐,๐๐๐ ตันต่อปี (baseline data เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๖)	- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒ มีการส่งเสริมให้สถานประกอบการสามารถนำทางแร่ดินขาวกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมได้ร้อยละ ๓๐.๙๘ เมื่อเทียบกับข้อมูลฐานของของเสียเป้าหมายที่เกิดจากการทำเหมืองแร่และการผลิตแร่จากสถานประกอบการ ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้
๒. มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ในการประยุกต์ ใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ๑) ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ ๒) ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่	๒ แนวทาง (สะสม)	๖ แนวทาง (สะสม) - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่และด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ ได้แก่ ๑) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตซีโอไลต์ ๑๓X จากหินพोटเทอไรเพื่อเป็นวัสดุดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ ๒) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตสารประกอบแมกนีเซียมคุณภาพสูงจากแหล่งแร่โดโลไมต์	- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุก่อนกำหนดเวลา * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๑ มีแนวทางปฏิบัติที่ดีด้านการเพิ่มมูลค่าแร่จำนวน ๕ แนวทาง และมีแนวทางการปฏิบัติที่ดี ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้

ตารางที่ ๕ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
<p>๓) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม่น้อยกว่า ๒ แนวทางในแต่ละด้านภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>		<p>๓) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตแม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟตจากหัวแร่โพแทช</p> <p>๔) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการสังเคราะห์อะลูมินาจากแร่ดินขาว</p> <p>๕) แนวทางการใช้เทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยโปแตสเซียมฟอสเฟตจากหัวแร่โพแทช</p> <p>๖) แนวทางการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่จากทางแร่ดินขาว</p>	<p>กลับมาใช้ใหม่ จำนวน ๑ แนวทาง ซึ่งดำเนินการได้สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>
<p>๓. จำนวนผลงานวิจัยพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มของแร่ หรือวัสดุทดแทนแร่ หรือแร่ทดแทน จำนวน ๕ ผลงานภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>	<p>๓ ผลงาน (สะสม)</p>	<p>๕ ผลงาน (สะสม)</p> <p>มีการส่งเสริมงานวิจัยด้านแร่ที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัสดุคุณภาพสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๕ ผลงาน ได้แก่</p> <p>๑) เทคโนโลยีการผลิตซีโอไลต์ ๑๓X จากหินพอตเทอริ์เพื่อเป็นวัสดุตกจับคาร์บอนไดออกไซด์</p> <p>๒) เทคโนโลยีการผลิตสารประกอบแมกนีเซียมคุณภาพสูงจากแหล่งแร่โดโลไมต์</p> <p>๓) เทคโนโลยีการผลิตแม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟตจากหัวแร่โพแทช</p> <p>๔) เทคโนโลยีการสังเคราะห์อะลูมินาจากแร่ดินขาว</p> <p>๕) เทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยโปแตสเซียมฟอสเฟตจากหัวแร่โพแทช</p> <p>รวมถึงการบริหารจัดการตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่าซึ่งได้มีการจัดสัมมนาเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดังกล่าว</p>	<p>- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุ ก่อนกำหนดเวลา</p> <p>*ผลการดำเนินงานระดับที่ ๑</p> <p>มีการส่งเสริมงานวิจัยด้านแร่ที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัสดุคุณภาพสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๕ ผลงาน ซึ่งดำเนินการได้สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>

ตารางที่ ๕ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
<p>๔. มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) สำหรับการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผ่านการทำเหมือง ไม่น้อยกว่า ๒ กรณี ตัวอย่างในแต่ละด้านภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>	<p>๒ วิธีปฏิบัติ</p>	<p>๒ วิธีปฏิบัติ</p> <p>มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในประเด็นการพัฒนานวัตกรรม การควบคุมดูแลแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ จากการทำเหมืองแร่ แต่งแร่ หรือประกอบโลหกรรม จำนวน ๒ เรื่อง ประกอบด้วย</p> <p>๑) การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตโดยการใช้วัตถุดิบที่สะอาด กรณีศึกษา การผลิตเหล็กขั้วอ้อย เหล็กเส้นกลม บริษัท ที.ดี.ซี.สตีล กรุ๊ป จำกัด</p> <p>๒) การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการผลิตโดยการใช้ Solar Cell กรณีศึกษาการผลิตเหล็กขั้วอ้อย บริษัท เหล็กทรัพย์ จำกัด</p>	<p>- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา</p> <p>* ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒</p> <p>มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในประเด็นการพัฒนานวัตกรรมการควบคุมดูแลแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ จากการทำเหมืองแร่ แต่งแร่ หรือประกอบโลหกรรม จำนวน ๒ เรื่อง ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>
<p>๕. จำนวนพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วที่สามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ต่อได้ภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง ๕ พื้นที่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>	<p>๓ พื้นที่ (สะสม)</p>	<p>๓ พื้นที่ (สะสม)</p> <p>ดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่และสามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ โดยพัฒนาเป็นสวนป่า หรือปรับสภาพพื้นที่ให้มีความปลอดภัย มีสภาพกลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ จำนวน ๓ พื้นที่ ได้แก่</p> <p>๑) ตำบลสำน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน</p> <p>๒) ตำบลบ่อหลวง อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่</p> <p>๓) เทศบาลตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์</p>	<p>- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา</p> <p>* ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒</p> <p>มีการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่ และสามารถผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูและนำมาใช้ประโยชน์ โดยพัฒนาเป็นสวนป่า หรือปรับสภาพพื้นที่ให้มีความปลอดภัย มีสภาพกลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ จำนวน ๓ พื้นที่ เป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>

ตารางที่ ๕ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
<p>๖. ร้อยละของความสำเร็จในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐</p>	<p>ร้อยละ ๘๐</p>	<p style="text-align: center;">ร้อยละ ๘๐</p> <p>มีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน ดังนี้</p> <p>๑) จัดทำหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy (ร้อยละ ๒๐)</p> <p>๒) จัดทำคู่มือและระบบประเมินตามหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) พร้อมทั้งพัฒนาระบบการประเมินออนไลน์ Performance Assessment System: CEPAS) (ร้อยละ ๔๐)</p> <p>๓) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จัดฝึกอบรมถ่ายทอดหลักเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัด ใน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี ลพบุรี และชุมพร มีผู้สนใจเข้าร่วมรวมทั้งสิ้น ๘๙ คน (ร้อยละ ๘๐)</p> <p>๔) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดเผยแพร่องค์ความรู้และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ CE ผ่านการสัมมนาวิชาการด้าน CE จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลำพูน จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดชลบุรี รวมทั้งสิ้น ๑๑๑ ราย (ร้อยละ ๘๐)</p>	<p>- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา</p> <p>* ผลการดำเนินงานระดับที่ ๒</p> <p>มีการจัดทำหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน คู่มือและระบบประเมินตามหลักเกณฑ์การทำเหมืองหรือการผลิตแร่ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน พร้อมทั้งพัฒนาระบบการประเมินออนไลน์ และจัดฝึกอบรมถ่ายทอดหลักเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัด และเผยแพร่องค์ความรู้และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ CE ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๐ ราย ประเมินความสำเร็จแล้วอยู่ที่ร้อยละ ๘๐ ซึ่งเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>

๓.๔ แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วม ภาคประชาชน

ภายใต้แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินและวัดผลความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน ๓ ตัวชี้วัด (มีความสำเร็จร้อยละ ๓๓.๓๓) ได้แก่

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของภาคประชาสังคมมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ร้อยละ ๒๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๑๐

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๑๒๐.๔๐

๑. มีการจัดประชุมเสริมสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ (ก่อน - หลังดำเนินการสำรวจ) ในจังหวัดนครพนม จังหวัดพังงา จังหวัดเชียงราย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดหนองคาย และจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีประชาชนเข้าร่วมการประชุมรวมทั้งสิ้นจำนวน ๘๗๓ คน ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมได้ตอบแบบสอบถามความเห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพิ่มขึ้นหลังการเข้าร่วมการประชุมในระดับปานกลาง (ระดับ ๒) (กิจกรรมหลัก ๔.๑)

๒. มีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ infographic เผยแพร่ความรู้ด้านทรัพยากรแร่และการบริหารจัดการแร่ผ่านช่องทางเว็บไซต์และเฟซบุ๊กของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ และกรมทรัพยากรธรณี

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดร้อยละที่เพิ่มขึ้นของภาคประชาสังคมมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ จะพิจารณาจากจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเสริมสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ (ก่อน - หลังดำเนินการสำรวจ) ที่ได้มีการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งประเมินจากการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมประชุมเสริมสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ จำนวน ๘๗๓ คน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมได้ตอบแบบสอบถามว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง (ระดับ ๒) ร้อยละ ๑๒๐.๔๐ จากปีฐาน^๑ (ปี ๒๕๖๖ มีค่า baseline ๔๕.๓๗) และประชาชนในพื้นที่เป้าหมายส่วนใหญ่ให้ความสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการบริหาร

^๑ ค่าปีฐานของตัวชี้วัดนี้ มีที่มาจากการรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินโครงการจัดทำบัญชีทรัพยากรแร่เพื่อการบริหารจัดการแร่อย่างสมดุล (กิจกรรม : การเสริมสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่) และโครงการการจ้างบริหารจัดการข้อมูลและการสร้างความตระหนักให้กลุ่มเป้าหมายในการกำกับดูแลส่งเสริม และยกระดับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่ภาคประชาชนตอบแบบสำรวจว่ามีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังเข้าร่วมกิจกรรมที่ร้อยละ ๗๐ และร้อยละ ๒๐.๗๔ ตามลำดับ เมื่อนำมาเฉลี่ยแล้ว จึงมีค่าปีฐานอยู่ที่ระดับร้อยละ ๔๕.๓๗

จัดการแพร่หากมีการจัดกิจกรรมในอนาคต นอกจากนี้ ได้มีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ infographic เผยแพร่ความรู้ด้านทรัพยากรแร่และการบริหารจัดการแร่ผ่านช่องทางเว็บไซต์และเฟซบุ๊กด้วยอีกทางหนึ่ง ซึ่งดำเนินการได้สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ แล้ว จะเห็นว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ มีการเสริมสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นให้ประชาชนทั่วไปและชุมชนในระดับท้องถิ่นมีความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่ที่สูงขึ้น

ตัวอย่างจัดประชุมเสริมสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่ ร้อยละ ๔๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๒๐
 ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : -

มีการดำเนินโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการแร่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการจ้างที่ปรึกษา ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่โดยการจัดทำแผนการดำเนินงานโดยศึกษาและทบทวนรายละเอียด ได้แก่ นโยบายและแผนบริหารจัดการแร่ การมีส่วนร่วมและวิเคราะห์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารจัดการแร่ ปัญหาร้องเรียนต่าง ๆ ของประชาชน และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ และจัดทำแผนการดำเนินงานโดยละเอียด (กิจกรรมหลัก ๔.๒)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัด ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่ พิจารณาจากชุมชนพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่ โดยจัดเก็บข้อมูล

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องที่จะดำเนินกิจกรรมทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรม เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการจ้างที่ปรึกษา จึงยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดนี้ จะเห็นว่าการดำเนินการยังไม่บรรลุเป้าประสงค์ที่ ๑ คือ มีการเสริมสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นให้ประชาชนทั่วไปและชุมชนในระดับท้องถิ่นมีความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่ที่สูงขึ้น

๓. ระดับความสำเร็จของการสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ ระดับ ๕ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ค่าเป้าหมายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : ระดับ ๓

ผลการดำเนินงานปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ : -

มีการดำเนินโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการแร่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการจ้างที่ปรึกษา ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่โดยการจัดทำแผนการดำเนินงานโดยศึกษาและทบทวนรายละเอียด ได้แก่ นโยบายและแผนบริหารจัดการแร่ การมีส่วนร่วมและวิเคราะห์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารจัดการแร่ ปัญหาร้องเรียนต่าง ๆ ของประชาชน และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ และจัดทำแผนการดำเนินงานโดยละเอียด (กิจกรรมหลัก ๔.๓)

ความสำเร็จของการดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ ระดับ ๕ พิจารณาจากชุมชนพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการจ้างที่ปรึกษา จึงยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดนี้ จะเห็นว่าการดำเนินการยังไม่บรรลุเป้าประสงค์ที่ ๒ เกิดการสนับสนุนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ในกระบวนการต่าง ๆ และชุมชนในระดับท้องถิ่นพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการร่วมบริหารจัดการแร่

สรุปภาพรวมของการติดตามและประเมินผลตามแนวทางการพัฒนา

ภาพรวมของการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน พบว่าสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าประสงค์ของแนวทางการพัฒนา และเป้าหมายของตัวชี้วัด โดยบรรลุเป้าประสงค์เพียงด้านเดียวในการเสริมสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นให้ประชาชนทั่วไปและชุมชนในระดับท้องถิ่นมีความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่ที่สูงขึ้น และมีความสำเร็จของตัวชี้วัดจำนวน ๑ ตัวชี้วัด คือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของภาคประชาสังคมมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ โดยจัดประชุมเพื่อให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย และมีการประชาสัมพันธ์ การสื่อสารและการสร้างองค์ความรู้ให้กับประชาชนท้องถิ่น และชุมชน ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งสื่อออฟไลน์และสื่อออนไลน์ แต่ในส่วนของประเด็นการเข้ามามีส่วนร่วมที่มุ่งให้เกิดการส่งเสริมให้ประชาชนระดับพื้นที่มีส่วนร่วมรับรู้ในกระบวนการบริหารจัดการแร่ในขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนด หรือตามแนวทางมาตรการที่หน่วยงาน

กำหนดยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักต่อภาคประชาสังคม (ประชาชนโดยทั่วไป) และชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ รวมทั้งมีความยินดีที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการขับเคลื่อนกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศ เนื่องจากปัจจุบันภาพลักษณ์ของการทำเหมืองแร่เป็นภาพลบ ประชาชนส่วนหนึ่งไม่มีความเชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการแร่ของภาครัฐ นำมาสู่การประท้วง ชุมนุม คัดค้านการทำเหมืองแร่ แม้แต่ในกระบวนการยื่นคำขอสำรวจแร่ เนื่องจากมีความหวาดกลัวต่อผลกระทบจากการทำเหมืองแร่

ตารางที่ ๖ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน			
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของภาคประชาสังคมมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ร้อยละ ๒๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๒๐.๔๐ ภาคประชาชนที่เข้าร่วมการประชุมเสริมสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ (ก่อน - หลังดำเนินการสำรวจ) ที่จังหวัดนครพนม จังหวัดพังงา จังหวัดเชียงราย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดหนองคาย และจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๘๗๓ คน ตอบแบบสอบถามความเห็นว่ามี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง (ระดับ ๒)	- ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุก่อนกำหนดเวลา *ผลการดำเนินงานระดับที่ ๑ ภาคประชาชนที่เข้าร่วมการประชุมเสริมสร้างการตระหนักรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๘๗๓ คน ตอบแบบสอบถามความเห็นว่ามี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง (ระดับ ๒) โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒๐.๔๐ จากปีฐาน (ค่า baseline คือ ร้อยละ ๔๕.๓๗) ซึ่งดำเนินการได้สูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๒ ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ภาคประชาชน (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ผลการติดตามการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน	ผลการประเมินเบื้องต้น
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของพื้นที่ ร้อยละ ๔๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	ร้อยละ ๒๐	- มีการดำเนินโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการแร่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการจ้างที่ปรึกษา ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่โดยการจัดทำแผนการดำเนินงาน การศึกษาและทบทวนรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และจัดทำแผนการดำเนินงานโดยละเอียด	ตัวชี้วัดที่ยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผล * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๔ เนื่องจากยังไม่มีข้อมูลผลการดำเนินงาน จึงไม่สามารถประเมินผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดนี้ได้
๓. ระดับความสำเร็จของการสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ ระดับ ๕ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐	ระดับ ๓	- มีการดำเนินโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการแร่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการจ้างที่ปรึกษา ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่โดยการจัดทำแผนการดำเนินงาน การศึกษาและทบทวนรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และจัดทำแผนการดำเนินงานโดยละเอียด	ตัวชี้วัดที่ยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผล * ผลการดำเนินงานระดับที่ ๔ เนื่องจากยังไม่มีข้อมูลผลการดำเนินงาน จึงไม่สามารถประเมินผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดนี้ได้

บทที่ ๔

สรุปผลการดำเนินการ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะจากการติดตามและประเมินผล แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒

การติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ เป็นการรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานโครงการภายใต้ตัวชี้วัดมาทำการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลความสำเร็จของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ และจัดทำเป็นรายงานการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ การติดตามและประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน เพื่อวัดผลการบรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้ทราบผลและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานหลังจากที่แต่ละหน่วยงานได้ดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่แล้วว่าจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ การติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องทำให้ทราบถึงปัญหาในการนำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ไปปฏิบัติ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ให้สามารถดำเนินการได้ตรงตามเป้าหมายหรือสามารถปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น รวมทั้งสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ฉบับต่อไป อันจะส่งผลทำให้การบริหารจัดการแร่ของประเทศมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การติดตามและประเมินผลสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ยังทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคประชาชนได้รับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และการติดตามประเมินผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะผลักดันให้มีการนำแนวทางมาตรการไปปฏิบัติจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ ระยะเวลาครึ่งแผน พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ (ภายหลังการประกาศใช้ ๓ ปี) มีผลการดำเนินงานตัวชี้วัดที่บรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนด จำนวน ๑๕ ตัวชี้วัด (คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ ของจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด) และไม่เป็นตามค่าเป้าหมาย จำนวน ๓ ตัวชี้วัด (คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ของจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด) โดยจัดกลุ่มตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุก่อนกำหนดเวลา จำนวน ๖ ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่มีแนวโน้มจะบรรลุได้ตามกำหนดเวลา จำนวน ๙ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดที่ยังไม่มีข้อมูลในการประเมินผล จำนวน ๓ ตัวชี้วัด ซึ่งตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดเป็นตัวชี้วัดที่อยู่ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ จำนวน ๑ ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาที่ ๔ การสร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน จำนวน ๒ ตัวชี้วัด เมื่อประเมินความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ ระยะเวลาครึ่งแผน พบว่ามีความสำเร็จของการดำเนินงานในระดับสูง

๔.๑ ความสำเร็จของเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒

เมื่อพิจารณาความสำเร็จของเป้าหมายตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ กำหนดไว้ จำนวน ๕ ประเด็น พบว่า มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายใน ๔ ประเด็น ดังนี้

๑) มีบัญชีทรัพยากรแร่เพื่อเป็นฐานสำหรับการบริหารจัดการ โดยการสำรวจพื้นที่ศักยภาพแร่เป้าหมาย ครอบคลุมพื้นที่มากกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่เป้าหมาย และมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่จัดทำเป็นระบบสารสนเทศสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน

๒) มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการปรับปรุงกลไกการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทำเหมือง มีแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่ การจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการจัดการเรื่องร้องเรียนที่เป็นระบบแล้ว แต่ยังไม่มีการปรับปรุงสัดส่วนการจัดสรรผลประโยชน์เพื่อให้กับชุมชนและท้องถิ่นที่ตั้งเหมืองแร่ให้เหมาะสม ซึ่งเป็นเรื่องที่หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเร่งรัดดำเนินการต่อไป

๓) มีการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบคุณภาพสูงจากแร่และวัตถุดิบภายในประเทศเพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพยากรแร่ เช่น เทคโนโลยีการผลิตสารประกอบแมกนีเซียมคุณภาพสูงจากแหล่งแร่โดโลไมต์ เทคโนโลยีการผลิตแม่ปุ๋ยโปแตสเซียมซัลเฟตจากหัวแร่โพแทช เป็นต้น โดยมุ่งเน้นพัฒนาวัตถุดิบคุณภาพสูงที่มีปริมาณความต้องการใช้ในภาคอุตสาหกรรม สามารถทดแทนการนำเข้า และเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศได้ รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีการเพิ่มคุณภาพทางแร่หรือแร่คุณภาพต่ำที่เหลือทิ้งจากกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ เป็นวัตถุดิบหมุนเวียนกลับมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนมีแนวทางปฏิบัติที่ดีด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่จากทางแร่ดินขาว

๔) มีการสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักต่อภาคประชาสังคม (ประชาชนโดยทั่วไป) ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศเพิ่มมากขึ้น ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งสื่อออฟไลน์และสื่อออนไลน์ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย (ระดับพื้นที่) มีส่วนร่วมรับรู้และให้ความคิดเห็นตลอดทั้งกระบวนการบริหารจัดการแร่ และผลักดันให้มีการกำหนดแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้ภาคประชาชนและชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ของประเทศมากขึ้น โดยเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องเร่งดำเนินการเนื่องจากปัจจุบันภาพลักษณ์ของการทำเหมืองแร่เป็นภาพลบภาคประชาสังคมส่วนหนึ่งไม่มีความเชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการแร่ของภาครัฐ และมีความหวาดกลัวต่อผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ นำมาสู่การประท้วง ชุมนุม คัดค้านการทำเหมืองแร่และการสำรวจแร่

เป้าหมายที่ยังไม่มีการดำเนินการ คือ การจัดทำนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่มีความเฉพาะและเหมาะสมให้มีความสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศ ซึ่งหน่วยงานขับเคลื่อนเรื่องดังกล่าวมีแผนเร่งรัดการจัดทำนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มแร่ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เหลืออยู่ของแผนแม่บทฯ

๔.๒ ปัญหา / อุปสรรค

๑) การกำหนดค่านิยามและขอบเขตของพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับชื้น ตามมาตรา ๑๗ วรรค ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ยังไม่มีความชัดเจนและเป็นที่ยุติ ทำให้ไม่สามารถกันพื้นที่ดังกล่าวออกไปจากเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองได้ ส่งผลให้มีการร้องเรียนกล่าวอ้างว่าจะมีพื้นที่ที่มีลักษณะเข้าข่ายเป็นแหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับชื้นถูกกำหนดเป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

๒) ภาคประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเพียงพอที่จะตัดสินใจต่อแนวทางการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ทั้งในประเด็นผลกระทบด้านดีและด้านลบที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับหากมีการพัฒนาเหมืองแร่ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมือง

๓) การจัดสรรงบประมาณในการขับเคลื่อนโครงการให้บรรลุตัวชี้วัดไม่ได้รับการจัดสรรทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

๔) การรายงานผลความสำเร็จของตัวชี้วัดสามารถดำเนินการได้ในเชิงปริมาณ แต่ยังขาดการประเมินผลในเชิงคุณภาพ การกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละแนวทางการพัฒนาของแผนฯ อาจจะมีเกณฑ์ในการวัดผลสำเร็จที่มีความยากง่ายแตกต่างกันทำให้เกิดความแตกต่างในการวัดผลความสำเร็จของตัวชี้วัด

๔.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ

๑) ควรเร่งเสนอแก้ไขกฎหมายกรณีพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับชื้น ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้มีความชัดเจน เป็นที่ยุติ และได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน ซึ่งจะส่งผลให้ลดความขัดแย้งและการร้องเรียนต่อประเด็นการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

๒) ควรเร่งรัดจัดทำนโยบายหรือแนวทางการจัดการกลุ่มแร่ศักยภาพเป้าหมายหรือรายชนิดแร่ที่สำคัญให้แล้วเสร็จ เพื่อเป็นกรอบนโยบายในการบริหารจัดการแร่ของประเทศให้มีความชัดเจน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับข้อมูลสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนโยบายหรือแนวทางการจัดการแร่ให้มีความสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของประเทศต่อไป ทั้งนี้ ในการจัดทำนโยบายหรือแนวทางการจัดการแร่จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนได้รับทราบและมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

๓) ควรพัฒนาเครือข่ายงานวิจัยระหว่างหน่วยงานขับเคลื่อนกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชน เพื่อให้มีการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าแร่ การนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมยุคใหม่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๔) ควรเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ภาคประชาชนและชุมชนในพื้นที่เป้าหมายให้มากขึ้นอย่างทั่วถึง โดยให้ข้อมูลเหตุผลความจำเป็นของการพัฒนาใช้ประโยชน์แร่เพื่อการพัฒนาประเทศ ผลกระทบด้านดีและด้านลบที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับหากมีการพัฒนาเหมืองแร่ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมือง และควรให้ความสำคัญกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้มีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ และควรใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เป็น

เครื่องมือในการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้มีความเข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่มากยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องและเพียงพอที่จะตัดสินใจต่อแนวทางการบริหารจัดการแร่ของประเทศได้ ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น จัดทำเว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย แผ่นพับ สื่อประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ Youtube และ Facebook เป็นต้น

๕) ควรพิจารณาบทบาทของส่วนการจัสตราค่าภาคหลวงแร่แก่ท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของเหมือง ว่ามีความเหมาะสมในสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ
นโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ